Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 24 (280)
joi
13 iunie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

PE OGOARE, LUCRĂRILE SÎNT NUMEROASE

NICI UNA NU TREBUIE UITATĂ

Și în săptămîna care s-a încheiat, lucrările agricole de vară s-au desfășurat cu intensitate în majoritatea unităților agricole. La unele acțiuni însă, realizările nu corespund nici cu cerințele și nici cu posibilitățile. Se constată astfel nejustificate rămîneri în urmă la lucrările de întreținere a prășitoarelor în cooperativele agricole. Ele rezultă din proporția redusă în care a fost executată prașila a III-a pînă la 6 iunie : 31 la sută la sfeclă de zahăr, numai 10 la sută la floarea-soarelui (cu rămîneri mari în urmă în județele Tulcea, Iași, Ilfov etc) și doar 3 la sută la porumb. În întreprinderile agricole de stat, la aceeași dată, prașila a III-a fusese executată pe 43 la sută din suprafețele cu floarea-soarelui și pe 20 la sută la porumb.

În legumicultură, la ordinea zilei sînt reînsămînțarea și plantarea culturilor succesive și a celor ce urmează să înlocuiască culturile calamitate. Eforturi mai mari în această privință trebuie depuse îndeosebi de unitățile agricole din județele Buzău, Caraș-Severin, Constanța, Arad, Prahova și Olt.

Desfășurate inițial cu mai multă intensitate, lucrările de irigare înregistrează în ultima vreme o rămînere în urmă. Udarea a II-a s-a efectuat doar pe 284 111 ha, iar a III-a pe 126 300 ha, din cele 593 000 ha pe care s-a aplicat prima udare.

Într-o serie de județe — Teleorman, Olt, Prahova, Ilfov, Ialomița, Dolj — a început recoltarea orzului și, pe alocuri, a grîului. Este o acțiune care va necesita, în zilele următoare, în tot mai multe județe, o concentrare a forțelor pentru ca recolta să fie ferită de pierderi.

Ritmuri inegale la întreținerea și irigatul culturilor

Printre importantele activități ce se desfășoară în aceste zile în **județul Ialomița** se numără și întreținerea culturilor. Înțelegînd importanța acestor lucrări, marea majoritate a cooperativelor agricole din județ au reușit să termine pînă în momentul de față prașila a doua la culturile prășitoare. Merită relevată strădania unor cooperative agricole, unde, datorită bunei organizări a muncii, folosirii la întreaga capacitate a mașinilor, se execută acum prașila a III-a. Pot fi citate în acest sens cooperativele agricole, ca cele din comunele Iazu, Scînteia, Radu Negru și altele. Mai sînt însă unități unde nici pînă acum nu s-a terminat prașila a doua. În această situație se află cooperativele din Slobozia-oraș, Nicolești, Măgureni și Alexandru Odobescu. Consiliile de conducere nu au luat cele mai indicate măsuri pentru o repartizare judicioasă a forțelor de lucru, nu urmăresc îndeaproape modul cum se realizează viteza zilnică.

În județul Ialomița s-au făcut și se fac eforturi serioase pentru **prevenirea și combaterea efectelor secetei.** La ora actuală se irigă în sectorul cooperatist o suprafață de 34 367 ha. Din această suprafață, 3 418 ha sînt irigate prin soluții provizorii, folosindu-se diverse metode și posibilități : canale de desecare, canalele din orezării, cisterne etc. Astfel, la cooperativa agricolă din Piua Petrii, prin utilizarea canalelor de desecare, altădată folosite la evacuarea apelor freatice, se irigă acum 354 ha, la Progresu — 189 ha etc.

Trebuie precizat însă că ritmul de lucru la irigat în ultima săptămînă se desfășoară necorespunzător. Astfel, de la data de 3 iunie și pînă la 8 iunie în cooperativele agricole nu s-au irigat decît 400 ha ! Aceasta

C. DIMCEA

(Continuare în pag. a 2-a)

Măsuri pentru acoperirea integrală a necesarului de legume

Livrarea legumelor și fructelor la fondul de stat a făcut obiectul unei recente analize a Biroului Permanent al Comitetului Executiv al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. Constatînd că aprovizionarea populației cu legume nu se desfășoară pretutindeni la nivelul cerințelor din cauza nerespectării obligațiilor contractuale de către numeroase cooperative și din pricina muncii deficiente a unor întreprinderi de valorificare, Biroul Permanent a stabilit, printr-o hotărîre, măsurile ce trebuie luate la nivelul județelor și unităților de producție pentru lichidarea neajunsurilor.

Potrivit acestei hotărîri, cooperativele agricole sînt datoare să-și respecte integral obligațiile contractuale, livrînd produsele în mod ritmic, potrivit graficelor întocmite. Ele pot să vîndă legume și fructe pe piață sau la alți cumpărători numai după ce se achită integral de obligațiile asumate prin contract. Uniunile județene, cooperativele și întreprinderile de valorificare au sarcina de a înscrie ritmic în graficele de livrare toate cantitățile de produse recoltabile. Nerespectarea contractelor se penalizează, despăgubirile fiind suportate nu de unități — cooperative și întreprinderi de valorificare — ci de către vinovați. Controlul și depistarea cazurilor de nerespectare a contractelor revine comisiilor de revizie din cooperative, organelor de control financiar și oficiilor juridice ale unităților județene. Deosebit de importantă este și indicația de a se continua contractarea legumelor și fructelor cu acele cooperative care n-au încheiat contracte la nivelul maxim al posibilităților reale.

Însemnate măsuri au fost luate de curînd și de către Comitetul pentru Problemele Administrației Locale și Consiliul Superior al Agriculturii. Ca organe locale ale puterii de stat, consiliile populare și direcțiile agricole răspund, alături de uniunile cooperatiste, de îndeplinirea integrală a planului de producere și livrare a legumelor la fondul de stat, în vederea unei cît mai bune aprovizionări a populației, a asigurării materiei prime pentru industria conservelor și a realizării sarcinilor de export.

Dacă organele chemate să ia parte la această acțiune vor depune maximum de stăruință, achitîndu-se cu consecvență de sarcinile ce le-au fost încredințate, nu încape îndoială că neajunsurile care mai stînjenesc încă munca de producere și valorificare a legumelor și fructelor vor putea fi lichidate integral, în cel mai scurt timp.

Cîteva din aceste neajunsuri fac obiectul analizei întreprinsă zilele trecute în **județul Teleorman**, pe care o publicăm în pagina a II-a.

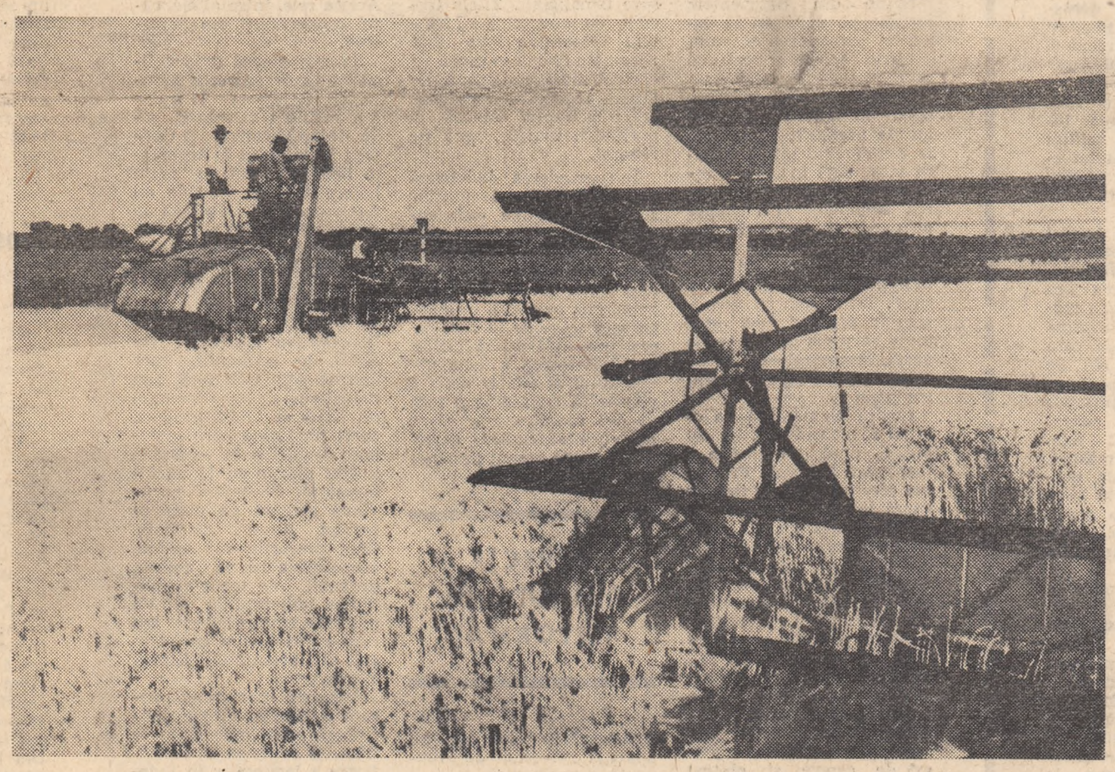

S-a copt orzul ! La I.A.S. Afumați, recoltarea lui se desfășoară din plin
Foto : D. CONSTANTINESCU

PLUS DE GRIJĂ STRÎNGERII ȘI VALORIFICĂRII CEREALELOR PĂIOASE DIN RECOLTA ACESTUI AN

Ștefan MATEI
șeful Departamentului valorificării cerealelor din Consiliul Superior al Agriculturii

Sîntem în preajma strîngerii recoltei. În condițiile din acest an, cînd plantele au avut de suferit de pe urma secetei, iar căldura excesivă le-a grăbit maturarea cu cel puțin două săptămîni, se impun măsuri deosebite pentru ca **recoltarea și depozitarea cerealelor păioase și a leguminoaselor să se desfășoare în cele mai bune condiții, astfel ca nici un bob să nu se irosească.** Plus de grijă se impune și prin faptul că, datorită intensificării mecanizării agriculturii, timpul de recoltare și înmagazinare a cerealelor păioase s-a scurtat considerabil, la circa 10—12 zile, ceea ce presupune rezolvarea unor multiple probleme într-un termen foarte scurt.

Problemele sporirii producției agricole și ale valorificării superioare a acesteia sînt inseparabile. După cum se știe, fondul de stat se asigură din produsele întreprinderilor agricole de stat — prin sarcini de plan, și ale cooperativelor agricole — prin contracte și plata muncilor S.M.T. Datorită avantajelor acordate de stat — prețuri ferme, sporuri de preț, avansuri în bani, plata transportului produselor etc. — an de an a crescut volumul produselor contractate și al celor intrate în fondul de stat. Pe lîngă valoarea de bază a produselor livrate, cooperativele agricole au încasat în anul trecut sporuri de preț care au însumat aproape 500 de milioane de lei. Și pentru acest an planul de contractare a produselor agricole pentru fondul de stat a fost îndeplinit.

Primirea, condiționarea-uscarea, depozitarea și livrarea produselor agricole sînt, în domeniul nostru de activitate, operațiile cheie, cărora toți lucrătorii din rețeaua Departamentului valorificării cerealelor sînt datori să le acorde cea mai mare atenție. Avem condiții în acest scop. Prin investițiile efectuate, intră acum în producție noi capacități de depozitare : trei silozuri pentru 89 000 de tone și 29 de magazii pentru 47 500 de tone. Totodată, au fost date în funcțiune alte 7 stații de condiționare-uscare, fiecare cu o capacitate de prelucrare de 160 tone pe zi. Au fost introduse, de asemenea, utilaje cu parametri ridicați, la nivelul tehnicii mondiale, ca : elevatoare și transportoare de mare capacitate, instalații de detectare a temperaturii masei cerealelor în scopul prevenirii fenomenelor negative (încingerea etc), instalații de aerare activă. La leguminoase boabe (mazăre și fasole) a crescut capacitatea de prelucrare după mărime și culoare. În toate verigile proceselor tehnologice s-au introdus elemente de mecanizare necesare eliminării strangulărilor și a eforturilor fizice, iar în silozuri — și elemente de acționare de la distanță.

Devansarea recoltării a impus măsuri corespunzătoare în domeniul pregătirii spațiilor și utilajelor unităților noastre. Din datele operative rezultă că reparațiile capitale și curente planificate, operațiunile de curățire și dezinfectare a tuturor spațiilor de depozitare, în majoritatea județelor, au fost terminate. S-au făcut, de asemenea, recepția calitativă a reparațiilor, redistribuirea utilajelor între baze, în funcție de necesități, precum și instruirea cadrelor cu probleme legate de recepționarea și conservarea în cele mai bune condiții a produselor, de exploatarea utilajelor. Aceasta

(Continuare în pag. a 5-a)

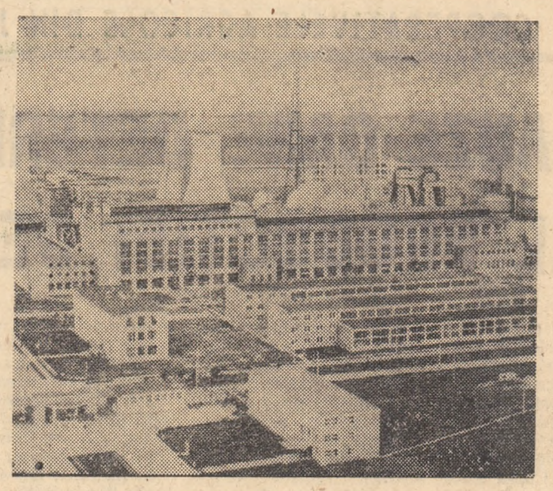

Vedere generală a Combinatului de îngrășăminte cu azot din Piatra Neamț

HRANA CEA DE TOATE ZILELE A PLANTELOR

■ În reportaj la Combinatul de îngrășăminte cu azot din Piatra-Neamț (pag. a III-a)

CARNET DE SCRIITOR

Sentimentul istoriei

de Dorel DORIAN

11 iunie 1948 : Cîteva sute de microcentrale, majoritatea neeconomice, cel mai adesea uzate moral, neridicîndu-se, oricum le-am fi însumat, la puterea unei centrale moderne. (Abia prin 1950, la capătul unor mari eforturi de refacere energetică, aspiram din nou la nivelul anului 1938 !). Producția de oțel a aceluiași an nu izbutea să atingă nepretențiosul plafon — și ni se părea, vai, incredibil ! — de 400 000 de tone, ceea ce ne plasa, evident, pe unul din ultimele locuri din Europa. Că nu fabricam încă tractoare ? (și unii afirmau, vă amintiți, că nu vom fabrica niciodată...) Că insignifiantele ateliere de radio-montaj din București, strada Baicului, erau încă singurul nostru contact cu electronica industrială ? Un nesfîrșit șir de limite — tot atîtea triste negații — ne reamintesc azi prin intermediul necruțătoarelor anuare statistice că zeci și zeci de ramuri industriale, definitorii pentru o economie modernă, încă nu existau în acel iunie 1948. Pentru un întreg an și pentru o întreagă industrie importam și ne erau dezjuns 300 000 de rulmenți !

11 iunie 1968 : Producția de energie a celui mai înfloritor an antebelic este realizată în mai puțin de 20 de zile (iar în perspectiva anului 1975 în numai 7 zile). Și tot începînd din anul acesta, România a intrat în rîndul țărilor cu o producție de peste 4 milioane de tone de oțel, în care nu am inclus producția apropiată a marilor oțelării de la Galați (5—6 milioane tone oțel în faza lor finală). Să mai amintim și cele 20 000 de tractoare pe care le producem anual ? Cele aproape 800 000 de radioreceptoare și televizoare, produse pe aceeași stradă a Baiculuț ? Să demonstrăm, în sfîrșit, că producția de rulmenți, definitorie ca număr și tipo-dimensiuni, pentru progresul unei industrii, urcă spre 20—25 de milioane ?

Din perspectivele fulgurantelor retrospective la care ne îndeamnă și ne obligă moral marile aniversări — de la hotărîtorul act al naționalizării industriei s-au împlinit două decenii — descoperim în intimitatea cifrelor — creșteri (și ele emoționante) o legitate o cadență, ritmul unei deveniri explozive, pulsul ferm și respirația amplă a marilor evidențe istorice. O istorie înscrisă în noi, în febrile și lucide ore, zile și ani de căutări, eforturi, dăruiri și victorii. O istorie care ne-a conferit prin ea însăși sentimentul istoriei.

Și mă gîndesc din nou, mărturie a acestei amplitudini a devenirii, că oțelăria noului combinat siderurgic de la Galați va fi comandată de un calculator electronic ; că procentul sporit, de substanțe proteice al cerealelor este condiționat de creșterea producției de îngrășăminte chimice, că sarcina optimizării balanței energetice este rezolvată cu ajutorul unor „modele" matematice ; că nivelele de inteligență, pasiune și competență ale țării sînt infinit de bogate : că inteligența tehnic-științifică — „cel mai scump bun existent pe piața mondială" — este ca nicicînd impulsionată.

Sentimentul istoriei numai ? Nu și al prezentului ? Nu și al devenirii noastre ? Prezentul și ritmul însuși al devenirii o confirmă !

Și însumînd, cu revelația proprie marilor aniversări, completăm titlul însemnării : sentimentul istoriei — sentimentul împlinirii.

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

— Apropo ! S-a anunțat că nu mai există pericol de ciocnire cu asteroidul Icarus !

Desen de Nic. NICOLAESCU

Din sumar:

● *În cooperativele agricole din județul Sibiu : CAUZE CARE DETERMINĂ NIVELUL SCĂZUT AL PRODUCȚIEI DE LAPTE (pag. 2)* ● *REZULTATELE CONCURSULUI „CUNOAȘTEȚI APICULTURA ?" (pag. 3)* ● *RĂSPUNDE ACTUALUL SISTEM INFORMAȚIONAL DIN I.A.S. METODELOR MODERNE DE ANALIZĂ ? (pag. 4)* ● *PREOCUPĂRI ACTUALE ȘI DE PERSPECTIVĂ ALE COMITETULUI DE DIRECȚIE (pag. 5)*

ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE DIN JUDEȚUL SIBIU

CAUZE CARE DETERMINĂ NIVELUL SCĂZUT AL PRODUCȚIEI DE LAPTE

Ca urmare a măsurilor întreprinse și a experienței acumulate în ultimii ani, în fermele de vaci cu lapte din cooperativele agricole s-au înregistrat realizări însemnate, atît pe linia sporirii efectivelor de animale, cît și a producțiilor realizate. Și în județul Sibiu, unele cooperative agricole, cum ar fi cele din Apoldul de Sus, Copșa Mică, Mediaș, Ighișul Nou, Tîrnava, Șura Mare și altele și-au dezvoltat ferme puternice de vaci, a căror producție medie a depășit 2 000 de litri. La Apoldul de Sus, de pildă, pînă la data de 1 iunie, de la cele 182 de vaci furajate s-au obținut, în medie, cîte 1 080 de litri de lapte.

Există însă în județul Sibiu și multe cooperative agricole care trag producția înapoi. În mai mult de jumătate din numărul cooperativelor agricole, producția de lapte pe vacă furajată se află sub media realizată pe județ, adică sub 503 litri total sau 3,3 litri în medie zilnic — și aceasta destul de mică. Situația existentă nu poate fi pusă numai pe seama condițiilor de secetă, ci, în mare parte, se datorește unor lipsuri existente mai de mult.

În județul Sibiu există suprafețe întinse de pajiști — peste 100 000 ha. Vlăguite de exploatare nerațională, supraîncărcate cu animale, neîngrijite și neîntreținute, îmbădurite și invadate de lăstărișuri și mușuroaie înțelenite, multe din aceste pajiști au devenit neproductive. Lucrările de fertilizare se rezumă la acțiuni izolate de tîrlire, pe suprafețe destul de reduse. Așa cum ne arăta tov. Nicolae Ivănuș, președintele cooperativei agricole din Șura Mică, din cele 900 ha. de pajiști, care reprezintă jumătate din suprafața agricolă a unității, anul trecut nu s-au putut tîrli decît 15 hectare. În rest s-a grăpat și s-a curățat aproape întreaga suprafață. De îngrășăminte chimice nici vorbă. Și dacă analizăm veniturile obținute de unitatea pe care o conduce constatăm că peste 75 la sută din cele 2 milioane provin din sectorul zootehnic. La cooperativa agricolă din Scorei, din suprafața de aproape 2 000 de hectare de pajiști, anul acesta nu s-a realizat nici măcar ce se prevăzuse: 120 ha. fertilizate cu îngrășăminte chimice și 3 ha. cu organice. În schimb, mușuroaiele înțelenite te însoțesc la tot pasul. Și la Scorei și la Șura Mică, la fel ca și la Avrig, Șura Mare sau Arpașul de Jos, am constatat că veniturile realizate în urma taxelor de pășunat, încasate de la membri, iau alte destinații decît acelea ale îmbunătățirii pajiștilor. Lipsa de grijă

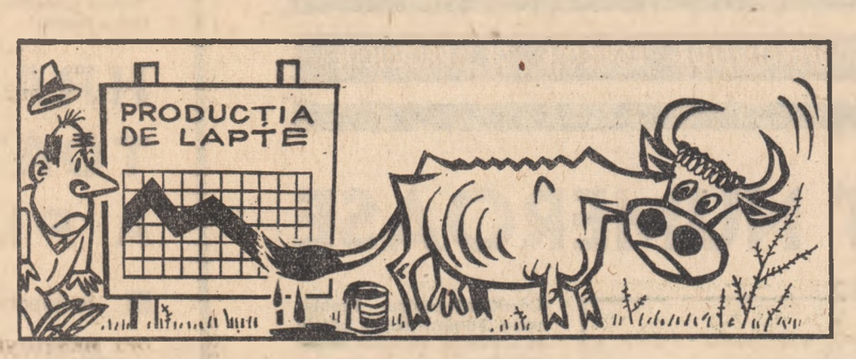

pentru sporirea fertilității pajiștilor se oglindește chiar în repartițiile centrale de îngrășăminte chimice, care nu asigură nici măcar cantitățile minime necesare.

Pe lîngă masa verde și finurile provenite de pe pajiști, o bună parte din nutrețuri, mai ales din cele necesare în timpul stabulației, sînt asigurate de plantele furajere cultivate. În afară de faptul că suprafețele destinate acestor culturi nu au crescut proporțional cu efectivele de animale, că ele nu sînt repartizate pe cooperative conform ponderii sectorului zootehnic în realizarea veniturilor, producțiile medii obținute la hectar sînt încă destul de reduse. Aceasta, în special, datorită necultivării celor mai productive plante în condițiile zonei respective. La Șura Mică, de pildă, balanța furajeră este de ani de-a rîndul deficitară la capitolul concentrate. Aici, cu orz de toamnă, care, în condiții normale, dă producții de peste 3 000 kg. la hectar, se cultivă doar 78 de hectare. Și la cooperativa agricolă din Cristian, unde jumătate din venituri se obțin din zootehnie, suprafața și structura actuală a plantelor furajere cultivate este departe de a acoperi necesarul, deficitar cu peste 130 de tone de concentrate. Analizînd rațiile folosite în timpul stabulației (1 kg. de concentrate, 4 kg. de fîn, 10—15 kg. de nutreț însilozat și 1 kg. de paie) se constată că, așa cum pe bună dreptate ne arăta Veronica Rațiu, inginera zootehnistă a cooperativei, cele circa 4 U.N. pe care le însumează rația respectivă nu au fost în măsură să asigure nici măcar rația de întreținere a vacilor. Acum însă, în timpul verii, carențele de hrană au fost în bună măsură acoperite de masa verde. În tabăra de vară de pe pășunea din Valea Sălciei, vacile dispun de condiții pentru a-și spori producția. De altfel, în luna mai s-au obținut zilnic, în medie, cîte 5 litri de lapte de la fiecare vacă.

De stilul de muncă al cadrelor tehnice depinde în mare măsură bunul mers al producției zootehnice. Demn de luat în seamă ni s-a părut felul în care muncesc specialiștii — Dumitru Frăsie, inginer agronom și Vasile Anghel, inginer zootehnist — de la cooperativa agricolă din Șura Mare. Și aici, ponderea sectorului zootehnic este asemănătoare unităților amintite. Sprijiniți de consiliul de conducere, ei au găsit resurse suficiente pentru rentabilizarea producției, astfel încît valoarea zile muncă să crească an de an.

Diametral opusă este situația la cooperativa agricolă din Scorei. Aici de la fiecare vacă și bivoliță, de la începutul anului s-a muls zilnic cîte 1,6 litri de lapte, iar peste 50 la sută din vaci și junince sînt sterpe. În condițiile unei alimentații necorespunzătoare și a lipsei evidențelor zootehnice primare, monta, ca și fătările, au devenit sezoniere.

Și la Scorei însă, ca și la Arpașul de Jos, Porumbacu de Sus și alte cooperative din această zonă, solurile, în general puternic acide, determină o vegetație cu o compoziție floristică dominată de carexuri, rogozuri, pipiriguri etc., cu o valoare hrănitoare destul de redusă. Aceasta este și explicația pentru care de sute de ani populația locală a preferat creșterea bivolului, un bun valorificator al unei asemenea vegetații. Chiar dacă producția fizică de lapte a bivolițelor este ceva mai mică, procentul mare de grăsime pe care îl are laptele, 7 la sută, îi compensează diferența. La cooperativa agricolă Arpașul de Jos, din efectivul de bovine jumătate sînt bivolițe, iar restul vaci. Cantitatea totală de lapte obținută de la bivolițe, apreciată la procentul STAS de 3,5 la sută grăsime, este dublă față de cea provenită de la vaci.

Eficiența economică a creșterii bubalinelor în aceste zone ar merita o atenție sporită din partea specialiștilor și forurilor competente din județul Sibiu.

Așa cum a reieșit din discuția purtată cu tovarășul Costin Felejan, președintele Uniunii județene Sibiu a cooperativelor agricole de producție, atenția principală a uniunii este îndreptată în prezent în special spre unitățile rămase în urmă în realizarea producției zootehnice, pentru ca efectul pozitiv al ultimilor precipitații să fie cît mai eficient folosit în vederea sporirii cantităților de furaje. În afara valorificării maxime a tuturor resurselor provenite din flora spontană, a frunzarelor, lăstărișurilor, a resturilor din legumicultură, precum și a tuturor produselor secundare obținute din agricultură se vor lua măsuri pentru extinderea culturilor duble, în special în zonele unde vor putea fi folosite și mijloace de irigație.

Este necesar, totodată, să se treacă la măsuri concrete de ameliorare a producției pajiștilor, de corelare judicioasă a resurselor furajere cu efectivele de animale și cu potențialul tehnico-economic ale unităților, în funcție de contribuția ramurilor de bază la realizarea veniturilor.

Ing. Lucian ROȘCA

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În intervalul de la 4 la 10 VI 1968, vremea a fost frumoasă și s-a încălzit ușor. Temperaturile medii zilnice au oscilat între 16 grade și 21 grade. Temperaturile maxime cele mai ridicate din aer, înregistrate la 9 iunie, au oscilat între 31 grade (la Blaj) și 21 grade (la Mangalia).

Precipitațiile căzute sub formă de averse au avut o repartiție neuniformă, cantitățile măsurate în sudul țării, Cîmpia Crișurilor, Mureșului și în cea mai mare parte a bazinului Siret oscilînd între 1 și 10 mm.

În cea mai mare parte a Transilvaniei, Dobrogei, Moldovei, și în nordul Bărăganului și sud-vestul țării, precipitațiile au lipsit aproape complet.

Scăderea lentă a temperaturii și creșterea umidității aerului în comparație cu decadele precedente au ameliorat condițiile de vegetație a plantelor în majoritatea zonelor agricole.

La culturile de toamnă, majoritatea lanurilor din jumătatea de sud a țării se află în faza de maturitate deplină. În celelalte zone predomină fazele de maturitate în lapte și ceară. Culturile de toamnă se află în avans fenologic cu aproximativ 15 zile față de mediile pluriannuale.

La cultura de floarea soarelui, faza de înflorire se va extinde în zonele din sudul și vestul țării în cursul celei de a doua decade a lunii iunie. La porumb, predomină faza de 12—15 frunze în zonele sudice, 8—13 frunze în Cîmpia vestică și sudul Moldovei și 8—11 frunze în celelalte zone de cultură.

Rezervele de umiditate accesibile plantelor, în stratul de sol 0—100 cm. au continuat să scadă cu 30—50 mm. în culturile de grîu de toamnă și cu 15—25 mm. în culturile de porumb.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 14—20 VI 1968: Vreme instabilă și răcoroasă, la începutul intervalului, apoi în curs de ameliorare. Cerul va fi schimbător. Vor cădea averse de ploaie mai frecvente în Transilvania, Banat și Oltenia. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 6 grade și 16 grade, izolat mai coborîte, iar maximele între 18 grade și 25 grade, local mai ridicate la sfîrșitul intervalului.

PROGNOZE FENOLOGICE: În a doua jumătate a lunii iunie se va declanșa faza de apariție a paniculului în majoritatea zonelor de cultură a porumbului. Începînd din Bărăgan (18—22 iunie), această fază se va extinde treptat în restul Cîmpiei Dunărene, urmată de Cîmpia vestică, Moldova sudică și Transilvania.

PROGNOZA UMIDITĂȚII SOLULUI: În culturile neirigate de porumb, rezervele de umiditate vor scădea cu 20—30 mm. în Moldova, Dobrogea, Cîmpia Română și Cîmpia din vest și cu 15—20 mm. în restul teritoriului.

Scrisori de la corespondenți

Vești din Mureș

La întreprinderea agricolă de stat Iernut, județul Mureș, au început lucrările de construcție a unui atelier mecanic care va avea o capacitate de reparare a 75 de tractoare și a numeroase alte mașini și utilaje agricole. La aceeași unitate se fac pregătiri pentru ridicarea a încă trei importante obiective zootehnice: o îngrășătorie de tineret taurin, un complex de vaci și o fabrică de nutrețuri combinate.

De curînd, apicultorii din județul Mureș, județ care deține peste 35 000 de familii puternice de albine, s-au înapoiat din sudul Olteniei, unde au practicat stupăritul pastoral de primăvară, la flora de salcîm. Bilanțul a fost rodnic: în fiecare din cei aproape 11 000 de stupi s-au strîns cîte 10—15 kg de miere, apicultorii predînd statului, pe bază de contract, 35 de tone de miere. După un scurt popas în cîmpia județului, stupii vor fi transportați în zona meliferă montană.

Ion VULCAN

Lipsesc hainele de protecție

Consiliul de conducere al cooperativei agricole din comuna Severinești, județul Mehedinți, s-a preocupat de încheierea de contracte de muncă cu toți cooperatorii care lucrează în sectorul zootehnic. Pe lîngă îndatoririle legate de îndeplinirea planului de producție, contractele prevăd și obligațiile consiliului de conducere privind asigurarea condițiilor de muncă pentru îngrijitorii-mulgători. A trecut însă aproape jumătate de an și unele din drepturile prevăzute întîrzie să fie acordate. Este vorba, în primul rînd, de hainele de protecție. De asemenea, baraca existentă pe pășune continuă să rămînă cu totul necorespunzătoare. Învelită doar de formă, cu pleavă, ea nu constituie un adăpost pentru îngrijitori pe timp de ploaie. Din lipsă de spațiu, bidoanele și gălețile de muls stau atîrnate prin pomi, iar laptele se recoltează în condiții neigienice. Așteptăm, deci, din partea consiliului de conducere o mai mare preocupare pentru a asigura cooperatorilor din sectorul zootehnic condiții bune de muncă.

Gheorghe BORONTEA
țăran cooperator

Cum se pierd 5000 de litri de apă pe oră

În comuna Coșești, județul Argeș, există o secție a Întreprinderii de industrie locală „Progresul" care fabrică butoaie de diferite mărimi, lădițe pentru ambalat și alte confecții din lemn. Dogăria aceasta căuta de multă vreme un debit de apă pentru nevoile industriale, consum sau ca mijloc împotriva incendiilor. În anul 1967, cu sprijinul specialiștilor din Pitești, s-a forat un puț chiar în mijlocul întreprinderii, dîndu-se peste un strat puternic de apă subterană care erupe spre suprafață cu un debit de circa 5 000 de litri pe oră.

În primul an, dogăria a lăsat apa să curgă direct din țeava care iese din pămînt, prin curtea secției, spre șanțurile șoselei, la vale. Apoi a clădit un bazin de ciment cu o capacitate de 45 metri cubi, care totdeauna este plin; surplusul de apă curge într-un jghiab și de aici printr-o conductă subterană este dirijat spre șoseaua comunală, la dispoziția sătenilor. Ba ceva mai mult, chiar din poarta unității, sursa de apă a fost bifurcată în două fire: unul a fost trecut printr-o conductă, pe stînga șoselei, iar celălalt pe partea dreaptă a căii de acces.

În momentul de față, în comună există un șantier pentru pietruirea și asfaltarea șoselei Pitești—Domnești; lucrătorii ajungînd la izvorul care curge continuu au cimentat șanțurile pe o lungime apreciabilă, astfel încît firul de apă își găsește acum un loc de scurgere pe o vale, irosindu-se. Astfel, la Coșești se pierd mii de litri de apă pe zi, în văzul tuturor. Oare acest izvor nu poate fi folosit mai economic în satele comunei Coșești, fie pentru consumul populației sau în scopul combaterii secetei?

Gheorghe CRUCEANĂ
economist

S.M.T. Movileni - recidivist!

În luna august a anului trecut, dînd curs cererii cooperatorilor din Crîmpoia, revista noastră a publicat o scrisoare prin care președintele cooperativei semnala faptul că mecanizatorii de la S.M.T. Movileni nu-și respectau o serie de obligații și, ca urmare, cooperativa întîmpina serioase greutăți în executarea lucrărilor. Se pare că această critică nu i-a determinat pe mecanizatorii din Movileni să-și îmbunătățească activitatea. O nouă scrisoare, sosită zilele trecute de la Crîmpoia — semnată de inginerul **Constantin Angelescu** — ne informează că nici în această perioadă cooperativa nu se bucură de sprijinul cuvenit din partea mecanizatorilor. Dar să dăm cuvîntul semnatarului:

La cooperativa agricolă din Crîmpoia, județul Olt, există însămînțate 1 379 ha cu porumb pentru boabe și 228 ha cu floarea-soarelui. Executarea lucrărilor de întreținere la aceste culturi necesită, după cum se știe, un efort din partea mecanizatorilor. Dar încă din anul trecut am putut constata că aceștia — brigăzile a 10-a și 11-a de la S.M.T. Movileni — nu își fac datoria cum trebuie.

În primăvara acestui an, mecanizatorii au continuat practici împămîntenite din anul trecut: să înceapă munca tîrziu și să execute lucrări de slabă calitate. Cu toate plîngerile repetate adresate în scris și personal conducerii S.M.T.-ului, situația nu s-a îmbunătățit.

Una din cauze este și schimbarea repetată a mecanizatorilor. Se fac astfel ordine de lucru pentru unii tractoriști, dar șefii de brigadă și pontatorii le modifică și trimit alți mecanizatori. Mai mult decît atît, s-au întîmplat cazuri cînd tractoriștii repartizați de conducerea cooperativei la o anumită lucrare au fost schimbați la alte lucrări — mai puțin urgente — de către șeful de brigadă. Astfel, în ziua de 3 iunie, mecanizatorul Dumitru Dumitrescu, repartizat la prășitul porumbului pe suprafața pe care, de altfel, el însămînțase, a fost trimis de șeful de brigadă — Marin Dumitrescu — la transportul pietrei pe șosea.

Activitatea stațiunii ne provoacă greutăți și acum, în timpul recoltărilor. Cu trei zile înainte de a începe strînsul orzului, din cele 12 combine repartizate nici una nu e gata să intre în lucru, la fiecare mai fiind necesare unele remedieri.

NOTA REDACȚIEI: Solicităm răspunsul conducerii S.M.T. Movileni; cooperativa din Crîmpoia îl așteaptă concretizat în fapte.

Ritmuri inegale la întreținerea și irigatul culturilor

(Urmare din pag. 1)

ța se explică prin faptul că specialiștii din unitățile agricole au considerat că, deoarece în această perioadă au căzut unele precipitații, debitul de apă este satisfăcător dezvoltării corespunzătoare a plantelor. Ca urmare, un număr însemnat de agregate de aspersiune nu au funcționat. Concepția s-a dovedit cu totul greșită, întrucît temperatura ridicată a favorizat o evaporare rapidă a apei din sol.

Așa s-au petrecut lucrurile la cooperativele agricole din Ștefan cel Mare, Boșneaga, Gh. Lazăr etc.

Faptul că în județ udarea a II-a s-a efectuat numai pe 75 la sută din suprafața amenajată, iar udarea a III-a numai pe 20 la sută, este o dovadă concretă a modului defectuos de muncă a Direcției agricole județene, care nu a urmărit îndeaproape felul cum se execută irigatul în unitățile agricole și s-a transformat doar într-un organ de centralizare a situațiilor statistice primite telefonic de pe teren.

Avînd în vedere însă situația generală din cuprinsul județului, organele agricole județene trebuie să acționeze cu toată energia, pentru ca ritmul zilnic de udare să ajungă la cota maximă. Acolo unde se mai manifestă tendința de așteptare a unor „miracole" pluviale, unde se vădește o anume doză de imobilizare, unde se acționează cu întîrziere, în primul rînd specialiștii sînt chemați să desfășoare o muncă de îndrumare concretă, menită să ducă la impulsionarea lucrărilor de irigații.

Cei mai neglijați sînt totuși, pomii plantați pe terenuri frămîntate. Mobilizarea solului pe o suprafață de 7—12 m.p., în jurul fiecărui pom, poate suplini arătura, urmînd ca lucrarea să se repete de 5—6 ori în timpul verii.

În condițiile de secetă din acest an, îngrijiri deosebite reclamă pomii plantați în toamna anului trecut și în primăvară. Mobilizarea solului în jurul pomilor, udarea fiecărui pom cu 20—30 l de apă, repetarea lucrării de afinare a solului după udare sînt absolut obligatorii nu numai pentru acești pomi, ci pentru toate plantațiile tinere.

În complexul de lucrări de întreținere a livezilor tinere un rol bine definit revine fertilizării. Ceea ce trebuie să preocupe în măsură sporită este utilizarea tuturor posibilităților care există în unități. Nu se poate trece peste faptul că nici chiar îngrășămintele chimice repartizate pentru pomicultură nu sînt folosite decît în mică măsură.

În această perioadă, poate fi folosit cu foarte bune rezultate mustul de grajd. De asemenea, se mai pot utiliza și îngrășămintele verzi.

În sfîrșit, nu ultimele ca importanță, ci doar ca expunere, sînt **tratamentele pentru combaterea bolilor și dăunătorilor.** Aplicarea acestor tratamente după avertizările date, folosirea cu maximă eficiență a bazei materiale existente vor contribui, alături de întregul complex de lucrări, la realizarea unor livezi cu pomi viguroși, sănătoși, garanție a unor producții viitoare mari.

Ing.
Emilian LEMNARU
din Consiliul Superior al Agriculturii

Plantațiile tinere de pomi — o „cenușăreasă"?

Reprezentînd aproximativ 44 la sută din din patrimoniul pomicol al țării **noastre, plantațiile tinere de pomi au o pondere însemnată în cooperativele agricole de producție.** Deși aceste unități au obținut **succese** certe în ceea ce privește extinderea suprafețelor plantate cu pomi, totuși, în destul de multe cazuri, noile livezi nu justifică, deocamdată, cheltuielile efectuate pentru înființarea lor.

În general, în livezile tinere se efectuează foarte puține lucrări, ceea ce are ca urmare sporirea numărului de goluri, ce amenință, pe alocuri, cu dispariția în întregime a plantației.

Deosebit de important este, pentru soarta viitoare a plantațiilor, sistemul de întreținere și de lucrare a solului. Condițiile specifice din acest an sporesc însemnătatea și necesitatea efectuării rționale și adecvate a lucrărilor de întreținere. Acolo unde solul din livezi este întreținut ogor permanent, prin 4—6 lucrări mecanice, executate cît mai la suprafață, se poate asigura, pe timpul verii, reținerea apei în sol. Întreținute astfel, livezile tinere ale cooperativelor agricole de producție din comunele Ariniș, Tămaia, Ocoliș și Coltău, din județul Maramureș, Domnești și Vîlsănești, din județul Argeș, Măgherani — județul Mureș și altele vor asigura, la intrarea pe rod, producții mari și constante de fructe.

În zonele de deal, cu suficiente precipitații, intervalele dintre pomi se cultivă, în mod obișnuit, cu diferite plante. **De felul în care sînt alese acestea și de distanțele la care se cultivă ele față de rîndul de pomi depinde influența, pe care o vor avea asupra pomilor.** Nu sînt însă rare cazurile cînd se acordă mai multă atenție culturilor intercalate decît pomilor, uitîndu-se, de fapt, că aceștia constituie cultura de bază.

O acțiune la ordinea zilei la cooperativa agricolă din Brastavățu, județul Olt: prășitul porumbului

Foto: AGERPRES

MARFĂ CU AMĂNUNTUL, LIPSURI CU RIDICATA

Multe din deficiențele constatate cu un an în urmă în producerea și valorificarea legumelor continuă să persiste. Între altele s-a menținut, adîncindu-se chiar, formalismul graficelor de preluare, la aceasta contribuind într-o măsură însemnată însuși Departamentul pentru valorificarea legumelor și fructelor prin indicații rupte de realitate. Iată unul din numeroasele exemple, care ne îndreptățesc afirmația. I.L.F. Teleorman își propusese în graficul zilei de 4 iunie să preia 23,4 tone de varză. Departamentul a majorat de peste șase ori această cifră.

Logica elementară ne obligă să considerăm că cel puțin unul din grafice a fost greșit întocmit. Preluarea efectivă a 67 de tone de varză în ziua de 4 iunie ne demonstrează că, de fapt, **au fost greșite amîndouă.**

E drept că, spre deosebire de roșii, bunăoară, varza nu-și mășoară în ore durata maturității comerciale. Aceasta permite ca ritmul recoltării să fie mărit sau micșorat, în funcție de oscilațiile cererii, fără repercusiuni vizibile asupra calității produsului. A fost oare departamentul presat de cerere și obligat să forțeze ritmul recoltării și al preluării verzei? Se poate afirma că nu a fost presat, din moment ce majoritatea recoltei preluată în ziua de 4 iunie se mai afla după 48 de ore, fără beneficiari, în depozitele centrelor de valorificare. Ca să iasă din acest impas în care s-au trezit nu din vina lor, centrele din Zimnicea și Smîrdioasa au recurs la soluția de a pune varză timpurie la murat.

Dacă ne întîlnim acum cu astfel de deficiențe este firesc să ne întrebăm ce se va întîmpla mai tîrziu cînd, în ciuda secetei din acest an, vom asista la ceea ce numim curent explozia producției, cînd ajungerea la maturitate a legumelor va cuprinde toate județele țării. Vom fi iarăși martorii neputinței valorificatorilor de a armoniza producția și consumul, dînd într-un loc peste piețe slab aprovizionate, iar în altul peste legume ce se depreciază din lipsă de beneficiari?

Ferindu-ne, deocamdată să anticipăm un răspuns ținem totuși să precizăm că în munca de valorificare a legumelor nu s-a pornit nici în acest an cu dreptul. Lipsurile au fost, ce-i drept, atenuate, dar din inventarul neajunsurilor din anii trecuți nu absentează nici unul. Aceleași produse de slabă calitate mai pleacă și astăzi spre beneficiari. Zilele trecute, de exemplu, I.L.F.-ului Teleorman i-au fost returnate cîteva vagoane de cartofi, mazăre și varză. Pe lîngă pierderile materiale inerente, faptul creează și prejudicii morale, greu de reparat.

Întreprinderea județeană de valorificare a legumelor și fructelor pune deficiențele pe seama numărului redus și a pregătirii necorespunzătoare a recepționerilor. Ce face însă întreprinderea pentru a înlătura această stare de lucruri care-i provoacă atîtea neplăceri? Așteaptă sosirea trimestrului al treilea cînd e prevăzută angajarea a încă 63 de recepționeri. Deci, pentru întreprindere, determinant este planul întocmit

ASPECTE DIN JUDEȚUL TELEORMAN

astă-iarnă în birou, iar nu apariția nescontat de timpurie a producției.

Întreprinderea se lovește de reale dificultăți și din cauza unor unități producătoare. Din dorința de a-și valorifica la prețuri cît mai convenabile legumele, unele cooperative agricole persistă în tendința de a fățui marfa. Sub un strat de roșii frumoase, se găsesc adesea fructe crude sau prea coapte cu încrețituri sau alte deformații. Așa procedează, de pildă, legumicultorii din Brînceni, invitați nu o dată la centrul de valorificare pentru a-și resorta produsele.

Există desigur și cooperative care nu recurg la fățuirea mărfii. Ele se împart în două categorii. Prima categorie, care include, din păcate, un număr redus de unități, cuprinde cooperative ca cele din Buzescu și Cernetu, care sortează conștiincios legumele și le predau întreprinderii pe calități. Pentru roșiile recoltate timp de cinci zile, de pe cinci hectare de cultură protejată, cooperativa din Cernetu a încasat peste 500 000 de lei. Dar, deși avantajul sortării corecte este evident, numeroase cooperative se grupează în a doua categorie, care fie că refuză să sorteze marfa, fie că execută operația cu totul superficial. În ciuda acestui fapt, ele pretind ca produsul să le fie preluat la prețul maxim, de export. Acesta este, între altele, cazul cooperativei din Poroschia.

Se semnalează deja deficiențe în organizarea muncii de recoltare. O parte din roșiile cultivate în solar de cooperativa din Conțești nu a putut fi expediată beneficiarului de peste hotare fiindcă fructele au fost recoltate într-o fază de coacere înaintată și nu mai rezistau la transportul pe distanțe lungi.

Se constată, în sfîrșit, și unele încercări de ocolire a obligațiilor contractuale. Cooperativa agricolă Buzescu, de exemplu, care cultivă roșii sub folii de polietilenă pe zece hectare, nu livrează întreprinderii decît produsele care întrunesc condițiile de export și îi sînt plătite cu 12 lei kilogramul. Pe celelalte, le vinde singură pe piața orașului Roșiori de Vede. Cînd prețurile vor scădea, cooperativa își va aminti, probabil, de toate stipulațiile contractului și va pretinde întreprinderii, așa cum a procedat și anul trecut, să-i preia integral produsele.

Încheind succinta enumerare a cîtorva dintre deficiențele mai importante ce frînează acțiunea de valorificare a legumelor în județul Teleorman se cuvine să facem observația că dacă preluarea și exportul constituie, într-adevăr, o preocupare, desfacerea produselor pe piața internă nu se bucură de suficientă atenție. Așa se și explică, credem, de ce un produs cum e varza nu găsește beneficiari în prima semidecadă a lunii iunie nici măcar în jumătatea de nord a țării. De altfel, nu-i nevoie să recurgem la presupuneri pentru a demonstra interesul scăzut ce se acordă desfacerii. Însuși magazinul din centrul orașului Alexandria, despărțit numai printr-un perete de birourile I.L.F. Teleorman, este adesea foarte modest aprovizionat. Alt fapt: în vreme ce I.L.F. Teleorman n-are beneficiari pentru varză, cooperativa agricolă Călinești desface zilnic pe piața Alexandriei cantități însemnate din acest produs la prețuri dintre cele mai bune.

Cu toate că acționează într-o zonă de producere a legumelor și-i revine ca principală sarcină preluarea, I.L.F. Teleorman nu trebuie să aștepte să i se indice beneficiarii de către departament. Ea are datoria să și-i găsească și singură, prospectînd în primul rînd la maximum piața județului.

C. MOTREANU

Ce norme de udare folosim?

În prezent, pe terenurile irigate atît udările aplicate, cît și ploile căzute în ultimul timp (atingînd uneori 20—40 mm) au reușit să asigure întreținerea în vegetație normală a culturilor. Dacă cele de toamnă au avut de suferit, într-o oarecare măsură, chiar pe terenurile amenajate, din cauza întîrzierii udărilor, culturile de primăvară se prezintă în majoritatea cazurilor normal.

Lipsa unei rezerve de umiditate în adîncime impune însă continuarea și intensificarea aplicării irigației. Nu trebuie să contăm pe ploi, chiar de 30—40 mm, pentru refacerea rezervei lipsă. Acestea înlocuiesc sau amînă cu cîtva timp (cel mult 10 zile) aplicarea unei udări, întrucît pătrund în sol pe adîncimi relativ reduse (30—40 cm) și se consumă rapid.

Se știe că în tehnica irigației folosim capacitatea de înmagazinare a solului ca un rezervor, pentru a primi și păstra la dispoziția culturilor apa necesară. Pe adîncimea de numai 1 m solurile noastre din regiunea de cîmpie pot primi și înmagazina între 1 500 și 2 300 m³/ha de apă accesibilă culturilor. Este vorba de intervalul de conținut de umiditate cuprins între coeficientul de ofilire și capacitatea de cîmp pentru apă, adică așa-numitul interval al umidității active.

Dat fiind că în anul curent, în majoritatea solurilor noastre din cîmpie acest rezervor a avut un minus de 1 000—1 500 m³/ha de apă accesibilă culturilor, este evident că numai o ploaie de 100—150 mm ar putea reface această rezervă, presupunînd, bineînțeles, că toată apa căzută se înmagazinează (ceea ce practic nu se poate realiza, întrucît pierderile prin evaporație și scurgere pot depăși 30 la sută). Pe de altă parte, datele experimentale obținute în condițiile Cîmpiei Dunării arată că la finele lunii mai și începutul lunii iunie consumul zilnic al apei din sol (prin evaporație și transpirație) poate fi de 30—35 m³/ha la prășitoare (porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, fasole) și de 40—50 m³/ha la grîu de toamnă și lucernă.

De aici rezultă clar **necesitatea continuării neîntrerupte a irigației ; mai mult încă, o dată cu dezvoltarea culturilor și intrarea în vară, consumul total (prin evaporație și transpirație) fiind în continuă creștere, ritmul irigației trebuie intensificat, reducîndu-se intervalul de timp între udări și mărind normele de udare.**

Cu ce norme este indicat să irigăm în perioada următoare ?

Acum, după ce majoritatea, suprafețelor amenajate au primit cel puțin o udare se impune ca aplicarea udărilor următoare **să se facă astfel încît să se realizeze efectiv umezirea solului pe o anumită adîncime controlată.** Pentru aceasta este nevoie să se ia în considerare cîteva elemente și anume : textura solului, starea de umezire pe adîncimea pe care udăm, felul culturii. Astfel, pentru a realiza udarea solului pe adîncimile de 0,5 m pentru cerealele păioase și legume ; 0,75 m pentru prășitoare (porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc) și 1 m pentru lucernă veche, pomi și vie, recomandăm utilizarea unor norme de udare cuprinse între 400—600 m³/ha pentru cereale păioase și legume ; 600—800 m³/ha pentru prășitoare și 700—1 000 m³/ha pentru lucernă veche, pomi și vie.

Limita inferioară a cifrelor amintite se referă la soluri cu textură grea, iar limita superioară la soluri cu textură medie ; pentru soluri cu textură ușoară se va lua o cifră intermediară, sau limita inferioară, dacă solul este nisipos.

Aceste norme de udare au fost calculate în ipoteza că solul are totuși în momentul udării o rezervă de apă aflată în jurul plafonului minim al umidității optime. Se înțelege că dacă această rezervă este mai mică, normele de udare indicate trebuie mărite în mod corespunzător.

În lunci, pe soluri freatic umede, este indicat să se dea norme de udare limitate care să nu depășească în adîncime stratul de sol uscat de la suprafață, neumezit capilar. În actuala campanie s-a făcut uneori greșeala de a se risipi apă, neținîndu-se seama de astfel de cazuri.

În lipsa unei sonde pedologice, controlul adîncimii de umezire, după udare, se poate face foarte ușor și precis cu ajutorul unei vergele de fier — beton, cu diametru de 4—5 mm.

În încheiere aș vrea să insist asupra necesității **dotării unităților agricole și a sistemelor de irigație cu mijloace pentru determinarea umidității solului. Nu se poate urmări în mod științific evoluția rezervelor de apă din sol scoțind probe cu cazmaua și estimînd apoi umiditatea pe cale organoleptică.** Dotarea cu sonde de sol și etuve sau cu dispozitive de citire continuă a umidității (tensiometre, electrometre etc) reprezintă o investiție infimă, care permite inginerului agronom sau inginerului hidroameliorator să facă bilanțul rezervelor de apă din sol și să aplice rațional udările.

Ing. M. BOTZAN
directorul I.C.I.F.P.

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

Cerințe ale irigării viilor pentru producerea strugurilor de masă

Podgoriile din țara noastră beneficiază, în general, de condiții climatice favorabile creșterii și fructificării viței de vie. Excepție fac, în anumiți ani, unele zone în care precipitațiile sînt reduse și necorespunzător repartizate pentru cultura soiurilor de struguri pentru masă. Este cazul unor podgorii din zona dealurilor și colinelor subcarpaților meridionali și răsăriteni, cît și al celor situate în centrul Transilvaniei și în sudul țării unde precipitațiile medii anuale înregistrează 500—600 mm.

Mai frecvent, seceta survine în podgoriile din Dobrogea, caracterizată ca cea mai aridă zonă din țară. În podgoria Murfatlar, de exemplu, în 6 ani, din ultimii 20, precipitațiile au fost cuprinse doar între 253 mm. — 329 mm.

Insuficiența precipitațiilor și repartizarea lor necorespunzătoare, alături de influența temperaturilor ridicate și a vînturilor uscate, creează pentru vița de vie perioade critice din punct de vedere fiziologic, ce se reflectă în diminuarea cantitativă și calitativă a recoltelor de struguri.

Experiențele întreprinse într-o serie de stațiuni și rezultatele de producție au pus în evidență faptul că, în condițiile din podgoriile Murfatlar și Greaca, umiditatea optimă pentru soiurile de struguri de masă variază, în general, între 70—75 la sută din capacitatea de cîmp pentru apă a solului. Aceasta se realizează prin aplicarea a 2—4 udări, cu o normă medie de 400—700 mc/ha la fiecare udare. Pentru centrele București și Blaj, umiditatea optimă este cuprinsă între 70—80 la sută și se obține prin efectuarea a 1—3 udări, utilizîndu-se o normă medie de 700 mc/ha la fiecare udare.

Cercetările care au urmărit stabilirea tehnicii de irigație prin brazde la soiul Afuz-Ali, întreprinse la Stațiunea experimentală Murfatlar, au dus la concluzia că utilizarea brazdelor dă rezultate bune pînă la panta maximă, pe traseul brazdei, de 2 la sută. În cazul pantelor de peste 2 la sută norma de udare trebuie redusă pînă la 400—500 mc/ha. La distanțele de 1,8—2,2 m între rînduri, folosirea a două și chiar trei brazde, la distanțe mai mari, asigură o umezire mai uniformă a solului. La o pantă generală pe direcția de udare de peste 1,5 la sută, pe terenuri cu pante locale variate, se recomandă să se păstreze, ca limită maximă a lungimii brazdei, 150 m. Această limită nu poate fi depășită decît pe terenuri foarte bine nivelate și cu pante continui pe traseul brazdelor.

Pe terenurile care nu au fost nivelate înainte de plantare și mai ales acolo unde panta depășește 2 la sută, se poate iriga numai prin aspersiune, avîndu-se grijă să se aplice 1—2 tratamente suplimentare pentru combaterea manei viței de vie.

Aplicarea rațională a irigației la soiurile pentru struguri de masă a determinat, în toate podgoriile în care s-au întreprins studii o creștere simțitoare a producției. La Blaj, în anul 1964, producția de struguri la soiul Muscat Hamburg a fost mai mare în parcela irigată prin brazde, iar în 1965, an excesiv de secetos, în parcela irigată prin aspersiune.

La Greaca, irigarea prin aspersiune la soiul Afuz-Ali, cu norma de irigație de 1 377—2 612 mc/ha a determinat creșterea greutății medii a unui strugure de la 397 g (martor), la 509 g în parcela irigată, și sporirea producției de struguri de la 4,984 la 6,631 kg/butuc.

La Murfatlar, recolta cea mai mare s-a înregistrat la varianta în care irigarea s-a aplicat pe teren îngrășat cu 200 kg N, 200 kg P_2O_5, 100 kg K_2O la hectar. În acest caz producția absolută a crescut de la 13,4 tone la hectar, în cultură neirigată, la 17 tone de struguri la hectar în cultură irigată, diferența de 3,6 t/ha fiind semnificativă.

Administrarea apei și a îngrășămintelor a determinat creșteri în ceea ce privește mărimea, cît și rezistența boabelor la presare. A crescut, de asemenea, și greutatea medie a ciorchinilor, ceea ce a dus la sporirea producției marfă, cu 2,15 tone de struguri la hectar. Aceste rezultate își au explicația și în faptul că, prin irigare, se asigură un echilibru relativ al turgescenței boabelor, echilibru care face imposibilă crăparea acestora în cazul unui excedent de precipitații în parcelele udate. În parcelele neirigate, insuficiența prelungită a precipitațiilor, urmată de averse de ploaie în perioada de maturație a strugurilor, favorizează procesul de crăpare a boabelor, reducînd astfel cantitatea de producție marfă.

În ceea ce privește influența irigării asupra calității strugurilor de masă din grupa soiurilor timpurii, un aspect trebuie neapărat reținut : efectuînd tîrziu ultima udare, se influențează negativ calitatea strugurilor. Astfel, studiile întreprinse la Murfatlar, la soiul Regina viilor au arătat că irigarea efectuată la intrarea în pîrgă a strugurilor favorizează procesul de crăpare a boabelor, micșorînd totodată rezistența la presare a acestora. Deci, pentru a evita crăparea boabelor, depreciera calității strugurilor, ultima udare trebuie executată, îndeosebi la soiurile timpurii, pînă la intrarea în pîrgă a strugurilor.

Dr. ing. I. ALEXANDRESCU
șef de laborator
la Stațiunea experimentală
Murfatlar

REZULTATELE CONCURSULUI „Cunoașteți apicultură?"

La concursul organizat de Asociația Crescătorilor de Albine din R.S. România și revista „Agricultura socialistă" au luat parte numeroși apicultori amatori și profesioniști din întreaga țară — tehnicieni, țărani cooperatori, cadre didactice, muncitori, pensionari, funcționari, elevi etc. În scrisorile primite la redacție participanții adresează mulțumiri organizatorilor concursului, subliniind că, străduindu-se să răspundă la întrebări, studiind literatura de specialitate și folosind experiența proprie, și-au îmbunătățit cunoștințele în domeniul apiculturii.

Verificînd răspunsurile primite, juriul concursului, format din specialiști din cadrul Asociației Crescătorilor de Albine din R.S. România și de la revista noastră, a constatat că o mare parte din concurenți au dat răspunsuri exacte la toate cele 8 serii de întrebări ale concursului. Acest fapt a făcut ca desemnarea cîștigătorilor concursului să se facă prin tragere la sorți, premiile revenind următorilor concurenți :

UN PREMIU I — ÎN VALOARE DE 2 000 LEI:

— **Iorgu Epure,** apicultor la C.A.P. Viișoara, județul Botoșani ;

DOUĂ PREMII II — ÎN VALOARE DE CÎTE 1 500 LEI FIECARE :

— **Atanase Radulov,** învățător, comuna Drăgoești, județul Ilfov ;
— **Ștefan Ancuța,** pensionar, comuna Turceni, județul Gorj.

TREI PREMII III — ÎN VALOARE DE CÎTE 1 000 LEI FIECARE :

— **Dumitru Pasăre,** brigadier zootehnic, la C.A.P. Șipote, județul Iași ;
— **Petru Ormenișan,** muncitor la Uzinele Tractorul-Brașov ;
— **Gheorghe Turcitu,** funcționar la Banca Agricolă Bălcești, județul Vîlcea.

OPT MENȚIUNI — ÎN VALOARE DE CÎTE 500 LEI FIECARE :

— **Adrian Cricleviț,** membru al C.A.P. Vlăsinești, județul Botoșani ;
— **Efrem Ostrovaru,** apicultor la Stațiunea experimentală pomicolă Bistrița ;
— **Constantin Voinea,** elev la școala generală din comuna Valea Mare, județul Olt ;
— **Ion Popa,** apicultor la C.A.P. Soveja, județul Vrancea ;
— **Ion Budișan,** membru al C.A.P. Caporal Alexa, județul Arad ;
— **Ion Ivan,** apicultor la C.A.P. Lehliu, județul Ialomița ;
— **Constantin Bordeianu,** membru al C.A.P. Pogănești, județul Vaslui ;
— **Ion Popovici,** învățător, comuna Ilganii de Sus, județul Tulcea.

În afara premiilor și mențiunilor, revista „Agricultura socialistă" acordă, gratuit, cîte un abonament pînă la sfîrșitul anului următorilor 20 de concurenți :

Vasile Epure, C.A.P. Negrești, județul Constanța ; **Aneta Dumitrescu,** C.A.P. Rușețu, județul Buzău ; **Grigore Miron,** C.A.P. Dîmbu, județul Mureș ; **Bănică Mihalache,** C.A.P. Batogu, județul Brăila ; **Vasile Arvinti,** pensionar, Cluj ; **Ioan Merdariu,** profesor, comuna Buciumeni, județul Dîmbovița ; **Teodor Gherman,** apicultor, Săveni, județul Botoșani ; **Marin Alexe, pensionar,** comuna Gliganu, județul Argeș; **Florea Pantelimon,** comuna Peștera, județul Constanța ; **Ion Gheorghe,** pensionar, comuna Pietroiu, județul Ialomița ; **Pavel Mișca,** apicultor, comuna Alioș, județul Timiș ; **Zaharia Iovescu,** șofer, S.M.T. Bethausen, județul Timiș ; **Ioan Socaciu,** radiofonist, Curtici, județul Arad ; **Victor Erdei,** maistru veterinar, circumscripția veterinară Săcueni, județul Bihor ; **Radu Somnea,** C.A.P. Săpoca, județul Buzău ; **Constantin Bărbulescu,** dirigintele oficiului P.T.T.R. Călan, județul Hunedoara ; **Gheorghe Blănaru,** pensionar, comuna Mălușteni, județul Vaslui ; **Valeriu Popescu,** comuna Bănia, județul Caraș-Severin ; **Gheorghe Dragne,** apicultor, C.A.P. Botoroaga, județul Teleorman ; **Ana Cosariu,** învățătoare, comuna Albeni, județul Gorj.

Premiile și mențiunile, care constau din obiecte și utilaj apicol, vor fi distribuite cîștigătorilor concursului prin filialele județene A.C.A., iar abonamentele la revista „Agricultura socialistă" vor fi primite prin poștă.

Folosim acest prilej pentru a-i îndemna pe apicultorii din întreaga țară să urmărească și pe viitor concursurile organizate de revista noastră, precum și rubrica „Colțul apicultorului".

HRANA CEA DE TOATE ZILELE A PLANTELOR

Cifrele par, și realmente sînt impresionante. Le vom enumera gradat, așa cum ne-au fost ele prezentate.

De pe rampa de încărcare a Combinatului de îngrășăminte cu azot din Piatra-Neamț iau zilnic drumul ogoarelor circa 700 de tone de azotat de amoniu și 100 de tone de uree. Aceasta înseamnă că, în fiecare 24 de ore, mai bine de 16 000 de saci de polietilenă ori de hîrtie bitumitată, conținînd și ei acea „ambrozie granulată", de culoare alburie — atît de bine cunoscută lucrătorilor de pe ogoare — și purtînd marca combinatului din apropierea Pietricichii, pornesc către infinitatea de beneficiari direcți pe care o constituie plantele, culturile. Dacă avem în vedere că fiecare kilogram de azot utilizat ca îngrășămînt este capabil să aducă un plus de producție de 4—15 kg de grîu sau 5,5—16 kg de porumb-boabe, rezultă că la producția de îngrășăminte anuală a combinatului (230 000 de tone de azotat de amoniu și 25 000 de tone de uree) sporul de recoltă ce se poate obține, numai pe seama substanțelor fertilizante produse la Piatra-Neamț, depășește 800 000 de tone de cereale.

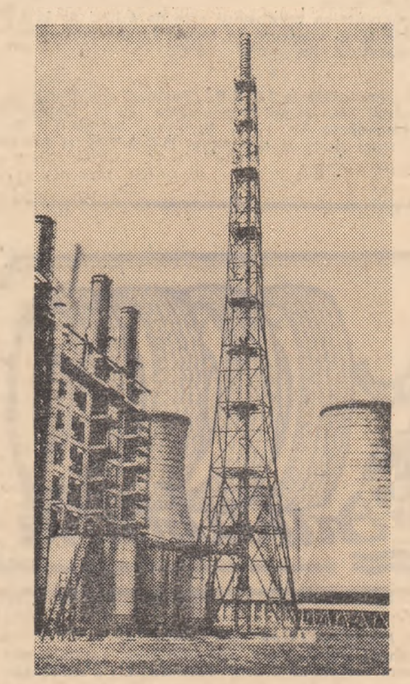

Înalt de peste o sută de metri, turnul de evacuare a gazelor reziduale contrastează prin suplețea sa cu masivitatea turnurilor de granulare

Rod al politicii partidului și statului nostru privind crearea și dezvoltarea unei puternice baze materiale pentru agricultură, combinatul de îngrășăminte cu azot din Piatra-Neamț, alături de celelalte unități similare din țară, își aduce, așadar, un substanțial aport la sporirea rodniciei țarinei. Construit în perioada 1959—1962, în imediata apropiere a unei alte mari întreprinderi de industrie chimică — Uzina de fibre sintetice Săvinești — combinatul a produs încă din anul următor, 1963, la capacitatea de producție proiectată. În prezent, după cum ne informează ing. Mihai Vicol, directorul tehnic al unității, ca urmare a eforturilor depuse de colectivul de muncă de aici, colectiv însumînd circa 2 000 de muncitori și cadre tehnico-administrative, producția combinatului întrece parametrii proiectați. Anul trecut, bunăoară, au fost produse mai bine de 25 000 de tone de îngrășăminte azotoase peste capacitatea proiectată a întreprinderii, iar anul acesta, pe primele 5 luni, producția globală și marfă a fost realizată în proporție de 107,6 la sută. Surplusul se datorește, în bună măsură, modificărilor funcționale și îmbunătățirilor constructive aduse unor instalații, precum și altor măsuri întreprinse în domeniul organizării științifice a producției. De altfel, nu e lipsit de interes să menționăm că, în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției, aici au fost elaborate pînă la finele primului trimestru al anului în curs 55 de studii și analize pe diferite teme, a căror introducere și valorificare în procesul de producție va asigura creșterea, pînă în 1970, a producției globale cu circa 28 de milioane de lei, față de prevederile planului cincinal, obținerea unor economii la prețul de cost de peste 8,5 milioane de lei și ridicarea productivității muncii cu 5,7 la sută.

Firește, e greu să prezinți într-un spațiu restrîns o unitate industrială de talia combinatului de îngrășăminte azotoase din Piatra-Neamț, întinsă pe zeci de hectare, cu o multitudine de instalații moderne, legate între ele printr-un păienjeniș de țevi și conducte. Ne vom mărgini să consemnăm că el se compune din două secții mari cu patru fabrici importante — și anume cele de amoniac, de acid azotic, de azotat de amoniu și de uree — și că principala materie primă folosită, alături de gazul metan, o constituie... aerul. Deși tehnologia prin care această materie primă este „convinsă" să-și pună serviciile la dispoziția omului este deosebit de complicată, ing. Valeriu Savencu, șeful serviciului tehnic, a avut totuși răbdarea și bunăvoința să ne-o înfățișeze. Este vorba, în principal, de un proces de separare, realizat prin lichefierea și apoi distilarea fracționată a aerului, în urma căruia se obțin azotatul de sinteză și oxigenul tehnologic. La rîndul său, gazul metan este supus și el unui proces de conversie, punîndu-se în evidență hidrogenul. Azotul din aer împreună cu hidrogenul din gazul metan sînt utilizate pentru fabricarea amoniacului care, la rîndu-i, servește ca materie primă de bază în producerea acidului azotic, a azotatului de amoniu și a ureei sintetice.

Azotatul de amoniu, produsul care interesează în cel mai înalt grad pe lucrătorii din agricultură, se obține prin neutralizarea amoniacului cu acid azotic diluat. Caracteristicile de seamă ale azotatului produs la Piatra-Neamț sînt : **un conținut mediu de 34,7 la sută de azot total și de 0,5 la sută apă, precum și o aglomerabilitate redusă, datorită granulării și adăugirii de antiaglomeranți.** De remarcat că în prezent, eforturile principale ale cercetătorilor și cadrelor tehnice de aici sînt îndreptate către îmbunătățirea calitativă a produsului, îndeosebi pe seama reducerii umidității și a gradului de aglomerare. De altfel, **de cîtăva vreme, combinatul produce un nou sortiment de azotat de amoniu neaglomerabil, pudrat cu vicamit, îngrășămînt care se pretează la o mai lesnicioasă încorporare în sol.**

În ceea ce privește ureea, și ea un produs cu largi întrebuințări în agricultură, atît ca îngrășămînt pentru plante, cît și ca substituient de proteină în hrana animalelor ; aceasta se obține prin reacția dintre amoniacul lichid și bioxidul de carbon gazos, la presiuni și temperaturi ridicate. Iată și însușirile esențiale ale ureei tehnice fabricate la Piatra-Neamț : **conținut minim în azot de 46,3 la sută, umiditate maximă 0,3 la sută, iar conținutul maxim în amoniac liber și biuret de 0,015 și respectiv 0,7 la sută.**

De bună seamă că, pe lîngă utilitatea pe care și-o găsesc în agricultură, produsele combinatului de îngrășăminte cu azot din Piatra-Neamț sînt folosite în numeroase alte ramuri industriale. Ureea, bunăoară, servește la fabricarea cleiurilor, lacurilor, vopselelor, medicamentelor etc. Amoniacul are o seamă de întrebuințări în industria chimică și farmaceutică, iar azotul se folosește la umplerea becurilor electrice, obținerea vitrurilor, transvazarea lichidelor inflamabile etc. În ultimul timp, o utilizare tot mai mare o găsește azotul lichid și în zootehnie, pentru congelarea materialului biologic.

Și acum, cîteva dintre proiectele de viitor ale colectivului combinatului, cuprinse în studiile efectuate de curînd. Iată-le, așa cum au fost ele sintetizate de ing. Ilarion Botez, directorul general al întreprinderii.

— îmbunătățirea procesului de absorbție a oxizilor de azot la fabricarea acidului azotic (operație care se va solda cu o creștere cu 3 350 de tone a producției de acid azotic monohidrat și cu o economie de 1 600 000 de lei) ;

— reducerea consumului de energie electrică prin intercalarea hidrogenării între spălarea cu apă și alcalii și trecerea instalației de precataliză numai pentru azotul de dozare (eficiență : 800 000 lei economii) ;

— raționalizarea folosirii apei industriale ;

— montarea celui de-al cincilea turbocompresor de aer, care va permite lărgirea capacității fabricii de acid azotic la 200 000 de tone anual.

De reținut că numai această ultimă măsură va asigura o creștere anuală a producției de azotat de amoniu cu peste 16 000 de tone, cantitate cu care, după cîte ne putem da seama, se va putea astîmpăra „foamea" plantelor de pe o suprafață de cîteva mii de hectare.

P. VOICULESCU

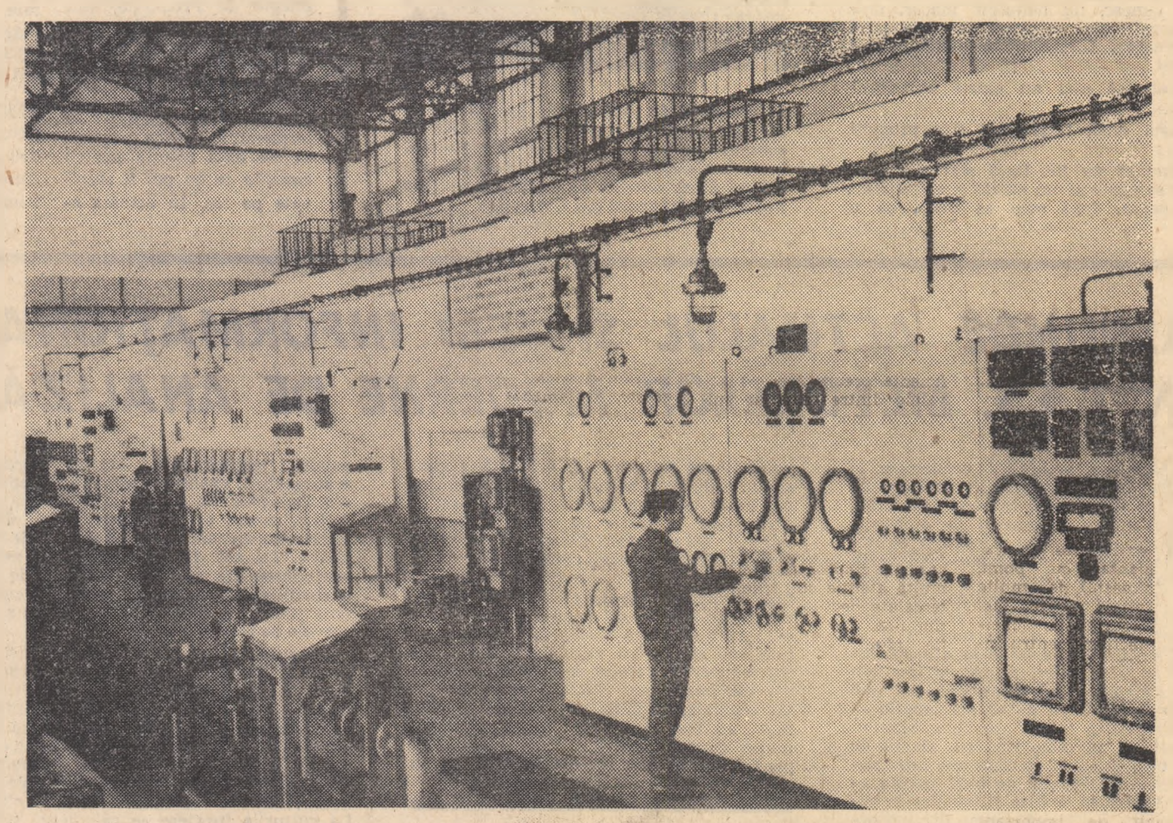

Automatizarea este o caracteristică de bază a procesului de producție. În clișeu : **panourile de comandă ale cabinelor de spălare cu azot lichid din cadrul fabricii de amoniac**

Foto : Nica IOAN

COLECTIVELE DE NORMARE ŞI FETIŞISMUL INSTRUCŢIUNILOR

Este oare cazul să mai subliniem importanţa pe care o are normarea muncii? Fără norme de muncă motivate tehnic nu-i posibilă nici o organizare cît de cît raţională a producţiei. Nu-i cu putinţă stabilirea retribuţiei pe criterii juste.

Dreptul la existenţă al colectivelor de normare în cooperativele agricole este decis nu numai de această importanţă, dar şi de recunoscuta mobilitate a normelor. Orice progres tehnic implică mărirea lor, orice abatere de la condiţiile normale impune reducerea. Norme universal valabile nu există.

Particularităţile dinamicii normelor n-au trecut neobservate de Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie. Ca dovadă, hotărîrea uniunii de a se înfiinţa colective de normare în cooperative. S-au format aceste colective? Cum lucrează ele?

Dacă ignorăm excepţiile, la prima întrebare se poate răspunde afirmativ. La a doua am primit pretutindeni răspunsuri pozitive. Şi am consultat nu mai puţin de cinci uniuni judeţene cooperatiste. **N. ALIONTE**, vicepreşedinte al uniunii judeţene Prahova, ne oferă chiar şi un amănunt:

— Acum comisiile de normare adaptează normele la condiţiile de secetă.

— Credeţi?

— Sînt convins, doar s-au dat indicaţii. Ce se întîmplă exact, vă poate spune resortul de specialitate.

La resortul în cauză, inginera **A. HOZEA** ne vorbeşte despre o instruire efectuată în toamnă, despre nişte instrucţiuni difuzate recent...

— Ce fac totuşi colectivele de normare? insistăm noi.

— Păi, cu lipsa asta de precipitaţii, credeţi că le-a mai controlat cineva activitatea?

Aceleaşi aprecieri pozitive, fără fapte care să le confirme, ne-au fost servite şi la uniunile judeţene Buzău, Vrancea, Galaţi şi Brăila. Am fost tentaţi să credem că lucrurile se petrec potrivit aprecierilor, lipsa de informare fiind singura şi cea mai gravă dintre deficienţe.

— Colective de normare în plină activitate găsiţi în oricare cooperativă din judeţ.

Încurajaţi de această afirmaţie categorică a uniunii judeţene Buzău, ne-am oprit la cooperativa din Stîlpu. Inginerul **I. MURARU** ne avertizează de la început că vrea să ajungă mai devreme acasă, la Buzău, şi nu poate sta de vorbă mai mult de cinci minute. Altfel, pierde autobuzul. La început, replicile se succed cu repeziciune, apoi inginerul nu mai are răbdare, strînge convulsiv servieta în mîini şi debitează dintr-o răsuflare tot ce ştie: „Avem comisie, a fost formal constituită de uniune, nu lucrează, normele de care avem trebuinţă le fixăm pe baza observaţiilor brigadierilor". Ieşind în fugă din birou, strigă la cineva:

— Cheamă-l pe Dumitru Manea, brigadierul de la a doua.

Abia mai are timp să adauge:

— Staţi de vorbă cu el; e şeful comisiei.

Încep surprizele. Brigadierul spune că el e fostul responsabil.

— Acum de comisie răspunde fiu-meu, contabilul.

Acesta se arată mirat:

— Eu! Acum aud... Parcă tata e responsabil cu normarea.

Caut să mă informez printre brigadieri, cei mai în măsură să-i cunoască pe membrii colectivului de normare, dar nici unul dintre ei nu-mi poate fi de ajutor. Insist şi... insist degeaba. Brigadierii, nici chiar ei, nu cunosc, nu bănuiesc măcar, cine sînt oamenii care se ocupă în cooperativă cu normarea. Încercăm să punem capăt discuţiei:

— Poate că nici nu există colectivul acesta.

De astă dată, brigadierii sînt prompţi şi fermi:

— Cum să nu fie. Dacă sînt instrucţiuni nu se poate să nu existe şi colectivul...

Acţionează, după cum se vede, ca o lege de fier, fetişismul instrucţiunilor. Ca să descoperim care-i adevărul am rămas peste noapte în Stîlpu, pentru o nouă convorbire, mai pe îndelete, cu inginerul Unităţii. L-am aşteptat de la ora şase pînă la ora nouă, cînd am fost sfătuiţi să nu ne mai pierdem timpul... Inginerul călătoreşte seara cu prima maşină, iar dimineaţa, la venirea în cooperativă, cu ultima.

În numeroase cooperative din cele cinci judeţe situaţia colectivelor de normare nu-i prea mult diferită de cea întîlnită la Stîlpu. Ar fi însă nedrept dacă n-am preciza că am găsit şi cooperative în care colectivele de normare lucrează bine. La Ulmeni, bunăoară, unde din comisia de normare fac parte şi doi tehnicieni, se utilizează norme proprii la o gamă largă de lucrări. În atenţia colectivului au stat în primul rînd lucrările pentru care nu există norme orientative. Între altele, au fost stabilite norme pentru praşila oarbă şi răritul manual la sorg, pentru tăiat la via altoită, cultivată în sistem înalt. Particularităţile acestui an şi-au pus amprenta asupra muncii colectivului; el a stabilit norme noi, pe bază de cronometrări, la lucrările de irigaţii pe timp de noapte, la udatul culturilor cu cisterna. Lipsa precipitaţiilor a modificat mult condiţiile de lucru în grădina de legume, îngreuind munca legumicultorilor, fapt ce se reflectă în norme noi, mai reduse decît cele din anul precedent.

— Acestea se aplică doar atîta timp cît se menţin actualele condiţii, ne face atent inginerul **I. TUDOR**. Orice schimbare a situaţiei va fi neapărat însoţită de revenirea la vechile norme sau chiar la micşorarea lor. Comisia noastră de normare lucrează cît se poate de operativ.

Ne-am ferit să transcriem aici vreuna din normele noi aplicate la cooperativa din Ulmeni ca nu cumva vreo unitate din jur să fie tentată a le prelua. **O normă nu se preia ca o experienţă oarecare, ci se stabileşte pe bază de măsurători precise ale timpului de lucru. Numai astfel se poate obţine o normă corectă.** De aceea, propunîndu-i uniunii judeţene Buzău să generalizeze experienţa de la Ulmeni, avem în vedere difuzarea nu a normelor stabilite aici, ci a metodelor de lucru folosite de colectivul de normare.

M. CALIANU

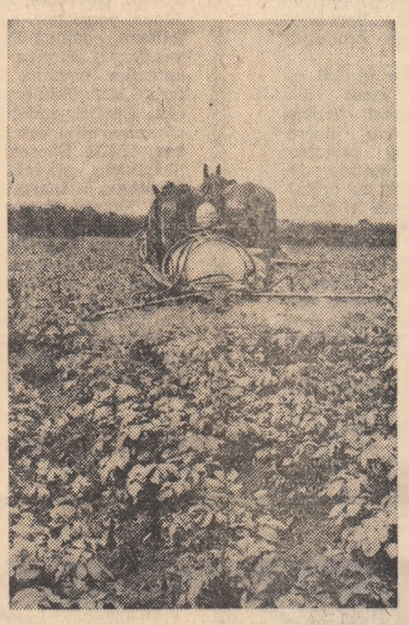

În momentul de faţă, atenţia lucrătorilor de pe ogoare este îndreptată şi spre protejarea culturilor împotriva bolilor şi dăunătorilor. În clişeu: **la cooperativa agricolă din Pîncota, judeţul Arad, culturile de cartof sînt stropite împotriva gîndacului din Colorado**

Pentru valorificarea deplină a resurselor locale de care dispune — bălţi întinse de apă — cooperativa agricolă din Drăgăneşti-Vlaşca, judeţul Teleorman, a hotărît să extindă creşterea raţelor

Foto: C. DUMITRU

Un om cere audienţă

Dacă n-a mai fost niciodată la uniunea judeţeană Constanţa a cooperativelor agricole, el, omul care are nevoie să fie primit în audienţă, odată ajuns aici, vrea să afle cu cine anume poate sta de vorbă. Nimic mai simplu, la parterul clădirii un aviz menţionează numele tovarăşilor din biroul executiv al uniunii — preşedintele şi cei trei vicepreşedinţi — care, în zile şi ore anume, stau la dispoziţia cooperatorilor şi a altor cetăţeni veniţi în audienţă. Îi va încurca puţin ultima menţiune a avizului: „Înscrierile se fac în aceeaşi zi între orele 9—12". În care încăpere, de către cine?; pentru a primi răspunsul la aceste întrebări, trebuie să urci etajul, să întrebi în stînga şi în dreapta şi vei afla: la capătul coridorului, camera nr. 1, la tovarăşul Ali Enver. E un inconvenient ce poate fi cu uşurinţă remediat prin completarea anunţului cu pricina.

Altminteri, primirea cetăţenilor în audienţă la uniunea cooperatistă constănţeană şi soluţionarea doleanţelor care i-au adus aici se bucură de atenţia şi consideraţia cuvenită din partea biroului executiv şi a tov. Ali Enver, instructorul stabilit pentru activitatea de primire, evidenţă şi urmărirea modului de soluţionare a petiţiilor. Cei 71 de cetăţeni veniţi în audienţă în primele cinci luni ale acestui an au găsit de fiecare dată pe un tovarăş din conducerea uniunii în măsură să le rezolve cererea. Se ţine o bună evidenţă a audienţelor în care, potrivit îndrumărilor elaborate de Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie, sînt consemnate numele persoanelor audiate, problemele ridicate, modul de soluţionare a acestora. Ceea ce rămîne încă de rezolvat este stabilirea precisă a termenului în care urmează să fie dată soluţia pentru cazurile ce nu pot fi rezolvate pe loc, în actuala evidenţă, acest termen limită nu se precizează, lipsind astfel posibilitatea de control a aplicării soluţiei pînă la data şi în modul în care s-a hotărît. După cum prezenţa în ziua şi orele de audienţă a fiecărui tovarăş căruia îi revine această obligaţie se impune de asemenea. Fapt este că, în unele cazuri, cooperatorii vor să stea de vorbă cu un anume tovarăş din birou — preşedinte, unul sau altul dintre vicepreşedinţi. Pînă acum însă, în dese cazuri, oamenii au venit să discute cu un tovarăş şi au găsit pe altul. Din circa 20 de audienţe, tovarăşul Ion Iuga, preşedintele uniunii, a fost prezent doar la cinci, în restul zilelor fiind ocupat cu alte îndatoriri — şedinţe sau deplasări în judeţ.

Dacă numărul celor veniţi în audienţă este relativ redus, uniunea judeţeană primeşte în schimb foarte multe petiţii — peste 500, în aceeaşi perioadă. Desemnarea persoanelor care să le rezolve şi stabilirea modului de cercetare le face preşedintele uniunii judeţene şi, cu unele excepţii, reclamaţiile, cererile şi sesizările îşi află cu promptitudine şi corespunzător normelor legale, soluţiile. Primind o reclamaţie în legătură cu aplicarea incorectă a retribuţiei suplimentare la cooperativa agricolă Tariverde, preşedintele uniunii a însărcinat cu rezolvarea cazului pe unul dintre cei mai pricepuţi instructori, pe tov. Gavrilă Lăpuşte. Cercetările judicioase întreprinse de acesta au dus la stabilirea precisă a neajunsurilor semnalate şi, a altora, a răspunderilor, fiind luate pe loc măsurile de îndreptare.

Se mai întîmplă însă şi altcumva. Pentru rezolvarea unei scrisori primite de la cooperatoarea Ilinca Neacşu — o adevărată Maricica Tunsu, eroina comediei „Opinia publică" a lui Aurel Baranga — a fost trimis, la cooperativa agricolă Lanurile, Nihat Mamut, lucrător al uniunii. Numai că dînsul a cercetat superficial faptele expuse în scrisoarea cooperatoarei, după care a conchis că sesizările sînt neîntemeiate. A fost nevoie de o nouă cercetare pentru a se stabili abuzurile contabilului şef şi ale altor cadre din conducerea cooperativei care au păgubit unitatea de valori ce însumează 26 000 de lei. Asemenea „soluţionări" superficiale, lipsite de simţul răspunderii, nu vor fi niciodată îndeajuns de criticate.

Cu puţine excepţii, petiţiile primite la uniunea cooperatistă judeţeană Constanţa sînt rezolvate în termen. Curios este faptul că între cele opt excepţii, cu termen de soluţionare depăşit, două scrisori sînt încă nerezolvate chiar de jurisconsultul uniunii, om al legii prin definiţie. Pentru alte două scrisori preşedintele uniunii judeţene a fost nevoit să aprobe prelungirea, cu 20 de zile, a termenului de rezolvare. Nu am fi menţionat acest din urmă fapt, dacă soluţionarea în termenul legal măcar a uneia din cele două scrisori ar fi fost realmente peste putinţă. Un cetăţean, care a lucrat trei ani în cooperativa agricolă fără să fi fost membru cooperator, cerea să i se adauge cei trei ani la vechimea în muncă pentru a i se recalcula pensia de stat. Neputînd să dea o soluţie legală, uniunea cooperatistă a relatat cazul Casei de pensii a Uniunii Naţionale. După un timp, a venit răspunsul, semnat de tov. director Tubic: se cerea uniunii judeţene să se adreseze Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, cazul nefiind de competenţa Casei de pensii a Uniunii Naţionale. Or, nu era mai firesc ca hîrtia să fi fost trimisă de la Casa de pensii din Bucureşti la Uniunea Naţională pentru a se evita o plimbare a corespondenţei la Constanţa şi apoi din nou la Bucureşti?

Drept izvorît din principiile democraţiei cooperatiste, dreptul de petiţionare al ţăranilor cooperatori trebuie respectat neabătut: prompt şi conştiincios.

Teoharie OPREA

CURIER ECONOMIC ŞI JURIDIC

DREPTURI ŞI ÎNDATORIRI ALE COMISIEI DE REVIZIE

Cooperatorul Constantin Necula din comuna Salcia-Tudor, judeţul Brăila, ales de adunarea generală a cooperativei agricole membru în comisia de revizie, iar de aceasta ca preşedinte al comisiei, ne solicită unele amănunte privind activitatea organului de verificare a gestiunii cooperativei, care este comisia de revizie.

Răspunzînd mai jos la întrebările puse, sfătuim pe tovarăşul Necula să recitească statutul cooperativei agricole, buletinul, cu apariţie lunară, al Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie şi alte documente în care sînt cuprinse multe şi amănunţite referiri la drepturile şi îndatoririle comisiei de revizie. Aceste documente se află în fiecare unitate de producţie, iar dacă vreunul lipseşte poate fi solicitat la Uniunea cooperatistă judeţeană.

Şi acum răspunsurile.

„Cînd face comisia de revizie verificări?" — este prima întrebare. Verificarea gestiunii cooperativei vizînd activitatea gospodărească şi financiară a consiliului de conducere, corectitudinea înregistrării tuturor veniturilor în bani şi în natură, modul cum sînt respectate regulile de efectuare a cheltuielilor, cum sînt păstrate bunurile obşteşti şi cum sînt rezolvate de către consiliul de conducere cererile şi sesizările membrilor cooperatori, trebuie executate de către comisia de revizie cel puţin o dată pe trimestru. De asemenea, comisia are dreptul, ca organ subordonat numai adunării generale, să efectueze verificări ori de cîte ori consideră necesar, într-un sector sau altul de producţie al cooperativei.

Spaţiul restrîns al revistei nu ne îngăduie să publicăm modele de proces-verbal şi de inventar. Asemenea formulare pot fi găsite însă în cooperativă sau la uniunea judeţeană. Este vorba despre broşura „Revizia gestiunilor băneşti şi materiale în C.A.P." de Dan Barbu, elaborată recent de Redacţia revistelor agricole. În cuprinsul broşurii găsiţi modelul unui inventar de control (anexa 5), precum şi modele ale altor documente referitoare la organizarea şi desfăşurarea reviziilor.

Documentele întocmite de comisie — şi răspundem astfel la o altă întrebare a corespondentului —, precum şi propunerile concrete privind luarea măsurilor ce se impun în urma verificării vor fi adresate consiliului de conducere, comisia de revizie avînd datoria să urmărească aplicarea măsurilor stabilite. Constatările comisiei vor fi, de asemenea, aduse la cunoştinţa uniunii cooperatiste judeţene. Trimestrial, anual şi ori de cîte ori este nevoie, comisia are obligaţia să prezinte adunării generale a unităţii rapoarte asupra constatărilor făcute cu ocazia verificărilor financiar-gestionare.

„Cui să cerem ajutorul cînd nu ne pricepem" — mai întreabă tov. Necula. Uniunea judeţeană a cooperativelor agricole, prin biroul executiv, are datoria să ajute îndeaproape activitatea comisiei de revizie. Sarcina sprijinirii concrete a comisiilor de revizie de către instructori este, de altfel, stabilită prin planul de lucru al fiecărei uniuni judeţene.

În sfîrşit, pentru timpul cît membrii comisiei de revizie lucrează la verificarea activităţii economice şi financiare a cooperativei, ei sînt retribuiţi cu cîte 1.25—1,50 zile-muncă de fiecare zi lucrată. Această retribuire, care nu trebuie să depăşească 5 zile pentru reviziile trimestriale şi 15 zile pentru cele de fond şi anuale, se acordă după ce comisia a întocmit lucrările verificării respective.

VACCINURI FOLOSITE IN COMBATEREA UNOR BOLI VIROTICE LA ANIMALE

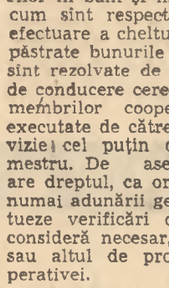

Vaccinul antirabic se prezintă ca o emulsie gălbuie lăptoasă, densă, care în repaus se separă în două straturi; unul clar la suprafaţă şi altul de culoare albă la fund. Se livrează în fiole de 10 ml şi 20 ml precum şi în flacoane de 50 ml capsulate metalic şi se foloseşte, potrivit instrucţiunilor de folosire ale I.C.V.B. Pasteur şi a dispoziţiunilor Decretului nr. 167/1955, la ciini, porci, rumegătoare mari şi mici, în doze de 1 ml—5ml, în funcţie de rasă şi greutate, atît în scop preventiv cît şi în prevenţia de necesitate (post infecţios).

Păstrat la întuneric, la loc uscat în frigider la +4°C vaccinul are o valabilitate de 4 luni de la data fiolării.

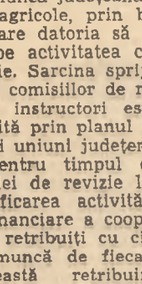

Vaccinul antijigodios livrat în stare liofilizată, se prezintă ca o crustă compactă, poroasă, de culoare roz, în fiole care conţin o doză vaccinală. Concomitent, pentru fiecare fiolă cu vaccin se livrează şi o fiolă cu 2 ml diluant. După rehidratare, vaccinul se inoculează subcutan la ciinii aparent sănătoşi, de orice rasă, începînd de la 14—16 zile după înţărcare, respectînd instrucţiunile de folosire care însoţesc produsul. Imunitatea postvaccinală se instalează după circa 14 zile şi durează cel puţin 8—9 luni.

Vaccinul liofilizat, păstrat la întuneric şi la o temperatură care să nu depăşească +4°C are valabilitatea de 6 luni de la data preparării.

Vaccinul contra hepatitei contagioase a ciinilor şi encefalomielitei infecţioase a vulpilor se livrează în fiole de 2 ml, 5 ml şi 10 ml şi se prezintă, în repaus, sub forma a două straturi suprapuse: cel superior este limpede şi incolor sau uşor roz, iar cel inferior este dens, de culoare alb-cenuşie, rar uşor roscat, opac, ocupînd aproximativ 2/3 din volumul total

Se foloseşte preventiv la ciinii sau vulpile argintii sănătoase, din mediul necontaminat cu hepatita contagioasă a ciinilor sau encefalomielita infecţioasă a vulpilor, în doză de 1 ml—3 ml, în funcţie de specie, vîrstă şi talie, potrivit instrucţiunilor de folosire care însoţesc produsul. Inoculat subcutan, vaccinul conferă o imunitate de 4—6 luni, care se instalează treptat pînă la 21 zile de la vaccinare.

Valabilitatea produsului este de 4 luni de la preparare şi se conservă în locuri întunecoase şi la o temperatură de +2°C +8°C.

Aceste produse sînt preparate la I.C.V.B. „Pasteur" din Bucureşti, Sector VII, Sos. Giuleşti 333, şi pot fi procurate de la Depozitul D.G.A.T.M. — Întreprinderea Nr. 17 — Bucureşti, sectorul 4 Str. 7 Drumuri Nr. 4, precum şi de la depozitele D.G.A.T.M. şi farmaciile veterinare.

RĂSPUNDE ACTUALUL SISTEM INFORMAŢIONAL DIN I.A.S. METODELOR MODERNE DE ANALIZĂ?

Îmbunătăţirea activităţii economice şi financiare în întreprinderile agricole de stat atrage după sine, în mod inevitabil, şi perfecţionarea sistemului de evidenţă, simplificarea lui, pentru a înlătura verigile inutile şi pentru a apropia conducerea de procesul de producţie. Se poate oare afirma însă, că actualul sistem informaţional din I.A.S. întruneşte condiţiile absolut necesare unui sistem modern şi eficace? Pentru a răspunde la această întrebare ne vom referi numai la una din etapele sistemului informaţional, cea mai importantă — darea de seamă anuală — care sintetizează toate laturile sistemului informaţional al întreprinderii. Darea de seamă, prin locul ei în sistemul informaţional, este documentul de bază pentru efectuarea oricărei analize economice în vederea adoptării deciziei optime privind organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii. **Privită prin prisma acestor cerinţe esenţiale, putem afirma că darea de seamă anuală a întreprinderii agricole de stat, cu actualul său conţinut, nu corespunde unui sistem informaţional bine fundamentat.**

În întreaga lume, un indicator de bază al activităţii economice îl constituie productivitatea muncii, pentru a cărei calculare este nevoie de consumul de zile-om, inclusiv pentru raportarea acestuia la unitatea de suprafaţă. Or, actualul sistem informaţional din I.A.S. — în care nu se evidenţiază consumul de forţă de muncă la cultura sau ramura respectivă, structura acestui consum — nu dă posibilitatea determinării productivităţii muncii care, după cum se ştie, poate face comparabilă situaţia din agricultura diferitelor ţări (ceea ce nu permite, de pildă, preţul de cost, dată fiind deosebirea de sistem monetar).

Productivitatea muncii exprimată în unităţi naturale — produs la z.o. — este un indicator care nu poate lipsi din sistemul informaţional al nici unei întreprinderi economice. Pare ciudat că, în loc să fi perfecţionat sistemul de evidenţă a consumului de timp de muncă adică să fi trecut de la ziua-om la ora-om, aşa cum se procedează în ţările cu agricultură dezvoltată, noi am găsit necesar să lichidăm orice evidenţă a acestui consum.

Situaţia a devenit aproape la fel de confuză şi neconcludentă şi în ceea ce priveşte cheltuielile de producţie. Este clar că, fără o evidenţă a elementelor de cheltuieli nu se pot lua măsuri eficiente pentru reducerea preţului de cost şi deci pentru sporirea rentabilităţii. Pentru producţia vegetală, de pildă, elementele de cheltuieli au fost reduse la: salarii, îngrăşăminte chimice, servicii. Dar, cheltuielile pentru sămînţă sau material de plantat nu

PUNCTE DE VEDERE

pot fi trecute cu vederea, întrucît la unele culturi ele reprezintă peste 1/3 din totalul cheltuielilor. De asemenea, nu putem neglija cheltuielile pentru îngrăşăminte naturale sau pentru erbicide şi insectofungicide, care au un rol tot mai mare într-o agricultură modernă. Tot aşa, nu există nici un temei pentru a ignora cheltuielile cu irigarea dată fiind importanţa acestora. Cît priveşte serviciile, sfera lor este largă şi diferită: nu putem aşeza la un loc lucrările mecanice şi cele cu tracţiune animală sau cu transporturile, dat fiind rolul diferit pe care-l au în procesul de producţie.

Structura cheltuielilor de producţie este complet denaturată prin introducerea „cheltuielilor din anii precedenţi". Acestea nu constituie un element, ci un complex de elemente de cheltuieli, cuprinzînd **salarii, îngrăşăminte**, lucrări mecanice, transporturi, cheltuieli comune şi generale etc. **De aceea, un sistem informaţional ştiinţific, corect, este incompatibil cu un asemenea „element" al cheltuielilor de producţie. Tot atît de nefundamentată este şi excluderea din structura preţului de cost a cheltuielilor comune şi generale, cunoscută fiind ponderea mare a acestora şi rezervele de reducere a lor.**

Conducerea operativă a producţiei nu poate fi despărţită de obiectul concret al acesteia: cultura, specia sau categoria de animale, fiecare avînd particularităţile sale. Din acest punct de vedere mi se pare exagerată reducerea nomenclatorului de culturi şi categorii de animale pentru care se calculează preţul de cost. Exemple sînt multe, dar mă voi referi numai la cîteva. La culturile furajere se calculează preţul de cost pe unitatea nutritivă, pe total culturi, indiferent de componenţa lor. O asemenea metodă poate duce la concluzii contrarii celor reale, în sensul că preţul de cost pe unitatea nutritivă poate fi mai mare la o structură în care predomină culturile leguminoase, bogate în proteină. Poate fi oare comparat porumbul siloz cu lucerna, trifoiul sau soia? Iată de ce este absolut necesar ca sumele consumate la principalele culturi furajere să fie nominalizate în evidenţa cheltuielilor de producţie. O situaţie similară este la struguri, fructe, şi la alte produse fără a mai aminti de creşterea animalelor, unde pentru unele categorii nu se mai calculează preţul de cost, iar pentru altele, acestea se determină global.

În condiţiile intensificării agriculturii, a dezvoltării bazei tehnice-materiale a acesteia, sporeşte importanţa cheltuielilor privind exploatarea parcului de maşini şi tractoare. Actuala dare de seamă, în loc să dea posibilitatea efectuării unei analize cuprinzătoare a elementelor de cheltuieli, a mers cu simplificarea pînă acolo încît ne oferă numai totalul lor. Din ce se compun acestea şi unde vor trebui căutate rezervele de reducere, nu se mai poate vedea. Asemănătoare este şi situaţia în privinţa structurii consumului de furaje şi a mărimii acestuia pe unitatea de produs, împietînd astfel orice apreciere asupra eficienţei economice a folosirii nutreţurilor.

Privit prin prisma dării de seamă anuale sistemul informaţional din I.A.S. pare unilateral, chiar dificil. În timp ce unii indicatori economici de mare importanţă au fost excluşi, alţii, am putea spune neînsemnaţi, au fost menţinuţi şi chiar dezvoltaţi. De pildă la tineretul taurin se prezintă în amănunţime spaţiile de cazare, dar nu se dau şi efectivele de animale. De asemenea, se înscriu o serie de indicatori care sînt subordonaţi numai intereselor de premiere a personalului din întreprindere. În asemenea condiţii, nu este de mirare că sistemul informaţional din I.A.S. a devenit inferior celui din cooperativele agricole de producţie, unde, în ultimii ani, s-au înregistrat progrese simţitoare.

Problema principală a simplificării şi perfecţionării sistemului informaţional în I.A.S. nu constă în reducerea, prin eliminare, a unor elemente de mare importanţă economică şi absolut necesare, ci în modul de a se evidenţia. Vechile metode contabile, rudimentare, care predomină în I.A.S. nu mai pot face faţă volumului sporit de calcule cerut de un sistem informaţional modern. Soluţia care se impune este aceea a mecanizării evidenţei contabile, inclusiv prin înfiinţarea unor staţii zonale de mecanizare, înzestrate cu maşini moderne de contabilizat şi deservite de un personal redus numeric, dar cu o bună pregătire economică-matematică, care ar putea prelucra un volum mare de date şi ar da soluţiile cele mai corespunzătoare pentru fiecare întreprindere.

Deci, tehnica modernă nu „simplifică"; ci îmbogăţeşte sistemul informaţional. Acest lucru este cu atît mai necesar de subliniat cu cît în rîndul practicienilor se acreditează tot mai mult ideea că ceea ce interesează este „cît cheltuie şi cît cîştigă". Dar, pentru a şti cît cheltuie şi cît cîştigă, ei trebuie să ştie şi ce cheltuie şi cum cheltuie pentru a cîştiga mai mult. Deci, trebuie să privim nu înapoi, spre răbojul micului gospodar, ci înainte, spre tehnica modernă de calcul folosită într-o agricultură avansată.

Conf. dr. O. PARPALĂ

UZINA DE ANVELOPE „DANUBIANA"

fabrică anvelope pentru autoturisme, autocamioane, autobuze şi tractoare într-o gamă variată de profile, care asigură o aderenţă sporită la sol, avînd un randament kilometric ridicat.

— Anvelope pentru autoturisme, cu carcasă din cord nylon, care asigură o viteză de rulaj pînă la 170 km/oră.

— Anvelope pentru autocamioane, cu carcasă de cord nylon, care asigură o capacitate de încărcare sporită.

Reţineţi: DANUBIANA marca tuturor timpurilor, tuturor meridianelor!

Telefon: 23 42 80. Telex: 276.

Un militant de seamă al revoluției de la 1848:

ION IONESCU DE LA BRAD

Prof. univ. Simion I. POP

de la Facultatea de filozofie — București

Printre personalitățile prestigioase ale gîndirii social-economice și politice progresiste românești din veacul al XIX-lea un loc de frunte îl ocupă revoluționarul pașoptist, marele savant agronom, profesorul erudit, economistul și publicistul de seamă Ion Ionescu de la Brad, de la a cărui naștere se împlinesc, la 24 iunie, 150 de ani.

După terminarea, în 1841, a unor strălucite studii agronomice și economice în Franța, întors în țară Ion Ionescu și-a consacrat întreaga activitate luptei pentru rezolvarea problemei agrare, pentru desființarea iobăgiei și împroprietărirea țăranilor, pentru organizarea și dezvoltarea agriculturii pe baze științifice.

Luînd parte la consfătuirea conspirativă a revoluționarilor români din 21 mai 1845, organizată de Nicolae Bălcescu la casa lui Costache Negri de la Mînjina, unde s-au discutat problemele fundamentale ale revoluției, Ion Ionescu a intrat în mișcarea revoluționară din Principatele Române, devenind unul din cei mai înflăcărați luptători pentru înfăptuirea idealurilor ei, colaborator apropiat al lui Bălcescu și reprezentant de seamă al curentului democrat revoluționar. Odată cu izbucnirea revoluției din 1848 în Țara Românească, guvernul revoluționar l-a chemat pe Ion Ionescu la București și l-a numit vicepreședintele Comisiei deputaților săteni și proprietari, denumită „comisia proprietății". Ea avea menirea să dezbată și să elaboreze proiectul de lege pentru desființarea iobăgiei și împroprietărirea țăranilor.

În discuțiile aprige purtate, al căror animator și susținător era marele savant agronom, deputații țărani au învins cu argumentele lor pe deputații boieri, obligîndu-i să accepte necesitatea desființării iobăgiei și împroprietăririi țăranilor, cu despăgubiri. Nu s-au putut înțelege însă privitor la suprafața de teren ce urma să fie expropriată și asupra cuantumului despăgubirilor. Ceea ce a urmat, se știe. Sub influența reacțiunii și a liberalilor moderați — îndeosebi a lui I. C. Brătianu, șeful poliției — Locotenența Domnească, prin Heliade Rădulescu, a suspendat lucrările comisiei proprietății, lăsînd pe seama guvernului întocmirea prolectului de lege agrară. Chiar în Decretul de suspendare a lucrărilor comisiei, Ion Ionescu a fost învinuit „de părtinire, de zel dictat de simpatie în favoarea uneia din părți", adică a țăranimii.

În urma înfrîngerii revoluției, în septembrie 1848, prin intervenția armatelor turcești și rusești aflate în țară, Ion Ionescu de la Brad s-a refugiat în Transilvania, la Zlatna, în Țara Moților. Aici, în 1849, a scris lucrarea „Românul moșnean în țara sa", pe care cu sprijinul lui Avram Iancu urma s-o tipărească la Blaj ; a fost împiedicat însă de contrarevoluționarii unguri care, năvălind în Blaj, au distrus tipografia. În această lucrare, ca și în articolele sale referitoare la relațiile agrare publicate în ziarele „Pruncul Român" și „Poporul Suveran", el urmărea să facă cunoscută poporului și puterilor străine necesitatea socială a desființării iobăgiei și împroprietăririi țăranilor din Principatele Române.

Extrădat în 1849 de către Austria, la cererea Turciei, și trimis în exil la Constantinopol, Ion Ionescu este luat de Ion Ghica sub ocrotirea sa. Prin intermediul acestuia el ajunge colaboratorul ziarului francez de reputație mondială „Journal de Constantinopole", în coloanele căruia a desfășurat o vastă activitate de propagandă, pentru apărarea ideilor revoluției din 1848. De asemenea, în timpul întrunirii conferinței ambasadorilor de la Constantinopol, din iunie 1855 și ianuarie-februarie 1856, precum și al Congresului de la Paris, din februarie 1856, unde s-au discutat problemele reorganizării Principatelor Române, Ion Ionescu a acționat cu fermitate. Acțiunea sa în emigrație, alături de a celorlalți revoluționari, în frunte cu Bălcescu, a găsit ecoul necesar la cele două foruri internaționale, care au admis principiul necesității revizuirii relațiilor agrare și problema unirii celor două principate.

După încheierea tratatului de la Paris din 18—30 martie 1856, Ion Ionescu de la Brad, întors în patrie, la Iași, a participat asiduu la dezbaterea problemelor centrale care stăteau în fața poporului nostru în acea etapă.

Cu ajutorul lui Vasile Mălinescu — membru în divanul ad-hoc al Moldovei — a căutat să introducă în cadrul dezbaterilor programul agrar al guvernului revoluționar din 1848 și hotărîrile comisiei proprietății, cerînd desființarea clăcii, asigurarea dreptului la muncă țărănimii, exproprierea prin despăgubiri a 2/3 din pămîntul moșierilor și declararea împroprietăririi o cauză de utilitate publică. Polemica ascuțită dusă împotriva moșierimii și reacțiunii, care se opuneau la înfăptuirea reformei agrare și la tezele din programul agrar al mișcării revoluționare, a provocat un puternic răsunet, dar a întețit, totodată, ura impilatorilor împotriva lui Ion Ionescu. Învinuit fără nici un temei de activitate subversivă, el a fost condamnat la trei luni închisoare, pedeapsă pe care a ispășit-o la mînăstirea Neamțului. După eliberarea din închisoare, mîhnit de prigoana la care a fost supus, Ion Ionescu s-a stabilit, în aprilie 1861, la București, unde a desfășurat o vastă activitate publicistică.

Apreciind competența lui Ion Ionescu de la Brad în problemele agrare, domnitorul Cuza și sfetnicul său, Mihail Kogălniceanu, l-au chemat în timpul dezbaterii în parlament a acestei probleme și au discutat cu el modalitățile de rezolvare a chestiunii țărănești. După decretarea reformei, el a fost numit inspector general de agricultură, însărcinat cu supravegherea aplicării împroprietăririi și elaborarea unor măsuri de îmbunătățire a muncii în agricultură. Pentru organizarea pe baze științifice a acestei ramuri importante a economiei naționale, Ion Ionescu a preconizat, printre altele, înzestrarea agriculturii cu mașini și unelte perfecționate, aplicarea metodelor agrotehnice și agrobiologice înaintate, pregătirea specialiștilor necesari organizării și îndrumării muncii, ridicarea nivelului tehnic-cultural al țărănimii prin organizarea învățămîntului agricol și răspîndirea cunoștințelor agricole etc. Pe lîngă îndrumările teoretice date prin scrierile sale, el a organizat expoziții naționale și regionale, concursuri de vite, de pluguri și mașini agricole, a înființat pepiniere agricole.

Prin vasta sa activitate teoretică și practică Ion Ionescu de la Brad a pus bazele științelor agricole, zootehnice, învățămîntului agricol și pedagogiei agricole, organizării agriculturii în asociații, creditului agricol, cercetării monografice și sociologiei rurale în țara noastră.

Lupta dusă pentru emanciparea țăranilor i-a creat lui Ion Ionescu de la Brad o mare popularitate. În perioada 1876—1883 țăranii din colegiul al IV-lea, din județul Roman, l-au ales deputat pe lista independentă. Ca deputat al țărănimii, el a luptat cu înflăcărare pentru susținerea și apărarea drepturilor și intereselor acesteia împotriva politicii antidemocratice dusă de guvernele monstruoasei coaliții burghezo-moșierești.

Prin activitatea sa parlamentară, Ion Ionescu de la Brad s-a remarcat ca una din cele mai reprezentative figuri politice ale țărănimii. El era socotit pe bună dreptate „tribunul țărănimii", „al dreptății" și „al neamului", cum scriau ziarele vremii. Activitatea sa parlamentară n-a fost însă, cum era și firesc, pe placul burgheziei și moșierimii, care în 1884 au pus la cale înlăturarea sa din parlament. Scîrbit de politicianismul deșănțat, de meschinăriile reacțiunii, Ion Ionescu de la Brad s-a retras la moșia sa, unde a încetat din viață la 16 decembrie 1891. În necrologul scris de P. S. Aurelian se face următoarea remarcă : „O întreagă viață consacrată progresului economic în general și agriculturii în special, o lucrare neobosită pentru ridicarea țărănimii au făcut din Ion Ionescu unul dintre fruntașii luptători pentru mărirea României. Suvenirea sa va fi veșnică între români".

PREOCUPĂRI ACTUALE ȘI DE PERSPECTIVĂ ale comitetului de direcție

Constituit potrivit Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la Comitetele de direcție ale întreprinderilor și organizațiilor economice de stat, comitetul de direcție al uzinei de reparații Tecuci, județul Galați, și-a început recent activitatea. Care sînt preocupările actuale și de perspectivă ale noului organ de conducere colectivă de la această întreprindere? Relatăm răspunsul tov. ing. Ion MARIN, directorul Uzinei de reparații Tecuci.

— Consider util, ca mai întîi, să fac o succintă trecere în revistă a modului cum a fost constituit comitetul nostru de direcție și a componenței lui, și-a început relatarea interlocutorul nostru. Potrivit Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri, în funcție de numărul de salariați permanenți, precum și de complexitatea activității pe care o desfășurăm, Trustul uzinelor de reparații din Consiliul Superior al Agriculturii, organul ierarhic superior, a stabilit ca din comitetul nostru de direcție să facă parte 9 membri. Totodată, cu consultarea mea, ca director, a organizației de bază și a organului local de partid, trustul a numit ca membri ai comitetului de direcție pe subsemnatul, ca președinte, pe Gheorghe Cercel, inginerul șef al uzinei, ca locțiitor al președintelui, iar ca membri ai comitetului pe Nicolae Codrescu, contabilul șef, pe șefii de serviciu Roland Chiculiță, Ioan Răvășilă și Constantin Druță, precum și pe maistrul Chirilă Popoiu. Ca reprezentant de drept, din comitetul de direcție mai face parte și ajustorul Vasile Maftei, președintele comitetului sindicatului. Apoi, în adunarea generală care a avut loc în ziua de 17 mai a.c. a fost ales pe termen de doi ani, ca reprezentant al salariaților, membru în comitetul de direcție, mecanicul Radu Turbatu.

— Ce probleme s-au ridicat în prima dv. ședință ?

— Destul de multe. În primul rînd am analizat modul de îndeplinire a sarcinilor de plan. Și, trebuie să spunem că față de anii trecuți, pe primele cinci luni din acest an nu stăm deloc rău. Planul producției globale și marfă a fost îndeplinit în proporție de 116,51 la sută. La fabricații de piese am realizat un volum de 6 500 000 de lei, în loc de 4.452 000 de lei cît aveam în plan, iar la reparații — 3 300 000 de lei față de 1 582 000 de lei planificați. Realizări importante avem și la ceilalți indicatori, ca prețul de cost, beneficii, productivitatea muncii. Astfel, sarcina de beneficii a fost depășită cu 158 000 de lei ; producția realizată a fost de calitate și livrată la timp, fapt care a dus la îndeplinirea indicatorului producției marfă vîndută și încasată în proporție de 109,5 la sută. Pentru fiecare 1 000 de lei producție-marfă s-au cheltuit 810,4 lei, în loc de 813 lei cît am avut planificat.

— La ce lucrați în prezent ?

— Și uzina noastră s-a angrenat în marea acțiune de prevenire și combatere a efectelor secetei. Avem sarcina să livrăm 39 de aripi de ploaie, cu aspersoare A.S.M.-2. Efectiv, noi trebuie să confecționăm 2 262 de tronsoane de conductă din tablă, cu diametru de 100 m m, fiecare cu o lungime de 6 metri. Pentru aceasta trebuie să efectuăm 17 km de sudură liniară și circulară. Preocuparea noastră actuală este de a termina cît mai repede tronsoanele respective.

Primirea acestei sarcini a coincis cu preocuparea pentru constituirea comitetului de direcție. Și, vreau să subliniez modul operativ în care acesta a dat dovadă de inițiativă în rezolvarea sarcinii respective. La propunerea membrilor comitetului ne-am adresat fabricii de conserve din localitate care ne-a pus la dispoziție o mașină de debitat tablă, pe care, cu anumite adaptări, o folosim cu succes. De asemenea, am eliminat vîrful de lucru la sudură, organizînd munca în trei schimburi.

— Ce probleme de perspectivă aveți ?

— Am discutat în comitetul de direcție o serie de probleme legate de mai buna organizare a producției și a muncii. Pe bază de calcule economice am ajuns la concluzia că, prin folosirea intensivă a creditelor de mică mecanizare avem posibilitatea să reorganizăm secția de fabricații, mutînd-o într-o nouă hală pe care vrem să o construim. Alături vom muta și depozitul de laminate și prefabricate, iar între hală și depozit vom organiza o secție de debitare a materialelor. Se va realiza, astfel, un flux continuu. De asemenea, am hotărît în colectiv reamplasarea tunelului de degresare pentru a se realiza astfel un circuit închis și a se crea spațiul corespunzător pentru triere, constatare și controlul tehnic de calitate.

— Timpul scurt care a trecut de la constituirea comitetului de direcție nu permite tragerea unor concluzii. Totuși, ce schimbări s-au petrecut în stilul dv. de muncă ?

— Pînă de curînd, hotărîrile și dispozițiile curente erau stabilite, în general, de director, inginerul șef și contabilul șef, adeseori de fiecare în mod separat, în domeniul de care răspunde. Acum, hotărîrile nu se mai iau de unul singur, ci în colectiv. Toți membrii comitetului se simt datori să-și aducă din plin contribuția la conducerea întregii activități a întreprinderii, la asigurarea organizării producției și a muncii, la administrarea și gospodărirea mijloacelor materiale și financiare, în vederea îndeplinirii sarcinilor de plan. La noi s-a înțeles destul de clar că în timp ce conducerea și hotărîrile sînt colective, răspunderea pentru îndeplinirea sarcinilor este personală. De aceea, fiecare caută să-și facă pe deplin datoria.

Convorbire consemnată de ing. Em. ALBULESCU

Stația de pompare a forme nr. 1 aparținînd I.A.S. Doroli, din județul Satu-Mare

Foto : A. MIHAI

INSTANTANEE ÎN ALB ȘI NEGRU

Cu simțul datoriei

Într-una din zilele trecute, pe o ploaie torențială, un trăznet a lovit o maternitate de scroafe a cooperativei agricole de producție „8 Mai" din comuna Gălățeni, județul Telcorman. Focul s-a amplificat cu repeziciune. Exista primejdia ca 25 de scroafe și 120 de purcei să piară în flăcări. Dar paznicul Marin Buga și îngrijitorii Ion Costache și Ion Băjan erau la datorie. Trecînd prin foc, ei au evacuat maternitatea, salvînd animalele.

Înștiințați grabnic, președintele cooperativei Gheorghe Tecuceanu, contabilul Nicolae Boernașu au mobilizat cooperatorii pentru stingerea incendiului. Victor Sandu, Ion Matei, Ieremia Uricâ și mulți alții au sărit ca unul. O parte a clădirii a trebuit spartă cu topoarele și tirnăcoapele, pentru că, în ciuda ploii, flăcările continuau să se întindă, amenințînd și alte construcții. Dar pînă la urmă, oamenii au învins. De unde se vede că simțul datoriei este mai tare chiar și decît focul.

Ciortan nu mai este

Toți opt, mecanicul controlor Gheorghe Ciortan și tractoriștii Chiriac Danciu, Ion Popov, Mihai Ghencea, Radu Dumitru, Petre Giurgiu, Nicolae Giurcă și Ion Palomarenco, lucrau în livada de piersici a I.A.S. Medgidia. Pe la ora prînzului, la propunerea mecanicului controlor, au încetat munca și s-au retras la umbră pentru a servi o... țuiculiță. Cheful s-a prelungit pînă spre seară cînd, îmbătîndu-se, au pornit-o fiecare spre casele lor. Ca să arate că el e mai treaz, Gheorghe Ciortan s-a urcat pe bicicletă. Ceilalți au făcut haz, dar Ciortan a prins a pedala pe șoseaua Cernavodă-Constanța. Mergea în viteză, din șanț în șanț, păstrîndu-și cu greu echilibrul. La o curbă, șoferul primului autocamion ieșit în față n-a putut evita accidentul. Izbindu-se de vehicul, omul de pe bicicletă a fost strivit.

Se pune întrebarea : unde au fost, în acea zi, cei trei ingineri și trei maiștri ai fermei care, conform programului, trebuiau să lucreze alături de tractoriștii cheflii ? Prezența lor la locul de muncă ar fi evitat cheful și, în primul rînd, urmările lui tragice.

Drumul neisprăvit

Vor izbuti, peste puțin timp, autocamioanele și celelalte mijloace de transport cu încărcătură de cereale să intre în incinta bazei de recepție Făurei ?

Încă nu se poate răspunde afirmativ. Pe ceea ce s-ar fi cuvenit să numim drum de exploatare, ce trebuia dat în folosință la 31 decembrie 1967, chiar și acum se află doar grămezile de piatră aduse de constructor : Trustul de construcții Galați. O dată șantierul „organizat", lucrătorii au fost trimiși pe alte șantiere și tov. Roșca, directorul trustului, nu găsește timp să-și aminteacă de drumul neisprăvit. Ce mari probleme o pune constructorului pavarea acestui drum de o impresionantă întindere : 500 m ?! Cuvîntul nepăsare ne stă pe buze.

„O să vedeți voi!"

Cîteva zile, funcționari ai întreprinderii de industrie locală Oradea s-au „plimbat" pe tarlalele cooperativei agricole din Tileagd ca pe moșia lor. „Ce căutați ?" îi întrebau țăranii cooperatori. „O să vedeți voi !", răspundeau misteriosii musafiri. Și cînd au văzut, și-au pus mîinile în cap ! Escavatoare puternice, aduse în timpul nopții, scormoneau adînc o tarla cultivată cu porumb. În scurt timp, cariera de extras balast, deschisă de I.I.L. Oradea, a fost extinsă pe 5 hectare. Dar pentru transportul balastului nu se folosesc... elicoptere, ci autocamioane. Și cum șoferilor le place să circule pe drumuri largi, ei au deschis pe tarlalele cooperativei agricole „șoseie", cu o lățime de 15 m.

La protestele conducerii cooperativei agricole, infractorii au ripostat cu „Vedeți-vă de treabă ! Avem aprobare !". Dar organele agricole ale județului Bihor nu cunoșteau nimic. Nu li se ceruse părerea. Atunci cine le-a aprobat să intre în mod samavolnic pe terenul arabil al cooperativei agricole ? Cine și-a permis să încalce prevederile recentei legi cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole ?

Povestea cu baia...

A fost o dată ca nici o dată... A fost o baie în comuna Breaza, din județul Brașov. Localnicii o prețuiau mult, începuseră să fie nelipsiți de aici, la fiecare sfîrșit de săptămînă.

Dar într-o zi s-a spart o țeavă și bunul mers al băii s-a dus pe... apă. Au trecut săptămîni, nimeni n-a reparat țeava cu buciuc. Au început să capete bețeșuguri și alte utilaje, dușurile, cada, o pompă...

— Odăile alea de la baie stau degeaba, a zis cineva de la Consiliul provizoriu comunal...

Și cum tocmai se ivise problema instalării unor birouri, baia a devenit... birou.

Pe urmă alt „cineva" a găsit cu cale că dușurile nu stau bine unde erau, ci... acasă la el. L-a imitat în ce privește cada un ins „influentabil".

Și așa, din baie n-a mai rămas decît... amintirea ; care poate le-o aminti ceva actualilor gospodari ai satului Breaza.

FABRICA „IZOLATORUL" BUCUREȘTI

șos. Electronicii, nr. 9—11

telefon 35 14 90, sectorul II

OFERĂ SPRE VÎNZARE,

fără repartiție, din stocul disponibil fără mișcare, pe bază de comenzi ferme :

— curele trapezoidale ;
— ceară de albine ;
— clei urelit ;
— echipament de protecție ;
— mantale cauciucate din doc cu glugă ;
— scurte impermiabile, cu slăvută vătuită ;
— măști de praf ;
— sandale de panificație cu microporos ;
— cisme de cauciuc sintetic ;
— extras de tanin pentru tăbăcărie ;
— jambiere din piele pentru sudură ;
— rulmenți diferiți.

La Stațiunea experimentală agricolă Livada, județul Satu Mare, loturile semincere de arîu se află în continuă observație. Calitățile fiecărui soi sînt notate cu atenție pentru a se stabili, prin comparație, cel mai valoros pentru condițiile locale

Foto : M. ALEXE

PLUS DE GRIJĂ STRÎNGERII ȘI VALORIFICĂRII CEREALELOR PĂIOASE

(Urmare din pag. 1)

nu înseamnă însă că nu mai avem nimic de făcut. **Conducerile întreprinderilor pentru valorificarea cerealelor, a sectoarelor acestora, sînt datoare să verifice la fiecare unitate de recepționare dacă problemele comunicate prin datele operative sînt rezolvate pe deplin.**

Faptul că la bazele de recepție se va desfășura în zilele următoare o activitate intensă, zi și noapte, impune cea mai perfectă organizare a muncii. Deschiderea unuj larg front de lucru prin înființarea unui număr cît mai mare de puncte de recepționare, dotarea laboratoarelor, verificarea de către metrologie a aparatelor de măsură și control, stabilirea și chiar nominalizarea personalului necesar desfășurării activității în baze pe tot parcursul zilei, asigurarea folosirii la maximum a mijloacelor mecanice de descărcare și deplasare în magazii a produselor în vederea evitării aglomerării mijloacelor de transport, pregătirea atelierelor mobile și a echipelor de depanare sînt printre primele măsuri organizatorice absolut obligatorii. De la început trebuie, de asemenea, delimitate compartimentele în care se vor depozita produsele, pe soiuri și calități și luate măsuri pentru condiționarea produselor, concomitent cu recepționarea acestora. Măsuri energice se impun pentru protecția muncii (asigurarea utilajelor și instalațiilor, a părților în mișcare, cu apărători ; echipament de protecție împotriva prafului și a produselor toxice folosite la tratamente), paza contra incendiilor, păstrarea avutului obștesc, evitarea risipei, reglementarea circulației mijloacelor de transport în incinta bazelor.

Sarcini deosebite revine aparatului de valorificare a cerealelor în ce privește stabilirea corectă a cantității și calității produselor primite, în funcție de care se acordă unităților agricole drepturile bănești, precum și în ce privește calcularea corectă și decontarea în termen a valorii produselor.

Buna desfășurare a muncii în bazele de recepție depinde în cea mai mare măsură și de relațiile, care vor fi stabilite cu furnizorii produselor. Tocmai de aceea, în această perioadă, conducerile întreprinderilor pentru valorificarea cerealelor trebuie să definitiveze, împreună cu uniunile cooperatiste și trusturile zonale de I.A.S., planurile de afluire și graficele zilnice de livrare, astfel ca fiecare întreprindere agricolă de stat și cooperativă agricolă de producție să știe precis cînd trebuie să trimită produsele la bază, pentru a nu se produce aglomerări și pierdere de timp. În acest scop, este bine ca predările să fie eșalonate pe tot parcursul zilei. Măsuri similare se impun și în relațiile cu unitățile Ministerului Căilor Ferate și ale Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene — pentru asigurarea mijloacelor de transport, precum și cu cele ale Ministerului Energiei Electrice — pentru furnizarea fără întrerupere a energiei electrice necesare iluminării și funcționării utilajelor și instalațiilor.

De abnegația și corectitudinea în muncă a tuturor celor chemați să asigure buna desfășurare a activității de preluare a cerealelor și leguminoaselor-boabe destinate fondului de stat depind în mare măsură valorificarea superioară a producției agricole, evitarea oricăror pierderi și risipe.

UZINA „METALICA" București

str. Înclinată nr. 129

sectorul 5

telefon 23 46 01

OFERĂ SPRE VÎNZARE

fără repartiție, unităților socialiste, cooperativelor meșteșugărești și cooperativelor agricole de producție, pe bază de comandă fermă:

— autoturism Buick tip 1949 ;
— bandă cupru 115X0,3X1/2 T ;
— lanțuri comerciale ;
— diferite vopsele nitro și alhidal ;
— Semeringuri — tablă diferite dimensiuni ;
— piese schimb auto I.M.S., T.V., Carpați, Moscvici, tractor UTOS ;
— organe asamblare ;
— curele trapezoidale ;
— burghie spirale ;
— pietre de polizor ;
— plută brută 10/12 II ;
— diverse materiale.

LA ORA PRÎNZULUI, PRIN BUFETELE SĂTEŞTI

ancheta noastră

Satul păşeşte spre modernitate mai rapid decît ne imaginăm. În ce priveşte localurile de alimentaţie publică, în trecut, exceptînd vechile hanuri şi birturi săteşti — cu adevărat rare — lumea satelor n-a cunoscut altceva decît lanţul cîrciumilor sordide. Azi, oamenii din mediul rural devin tot mai exigenţi. Dacă ţăranul cooperator, mecanizatorul, profesorul sau medicul unei circumscripţii săteşti pretinde, pe bună dreptate, ca, de pildă, magazinul universal din comuna lor să fie aprovizionat în permanenţă, la nivelul cerinţelor contemporane, de ce ar face rabat restaurantului, bodegii sau bufetului ? Sînt aceste localuri elemente absolut necesare peisajului unei aşezări rurale de azi ? Ce găsesc la bufet, pentru gustarea de dimineaţă, pentru prînz sau pentru cină, vizitatorii poposiţi cu treburi într-o comună ? Dar localnicii ?

— E un fapt de psihologie, ne spunea inginerul agronom Constantin Cojan, de la cooperativa agricolă din Popeşti, judeţul Focşani, fapt pe care uneori responsabilii de bufete îl ignoră. Aceea a sentimentului de satisfacţie şi, de ce n-am spune-o, şi de mîndrie, cînd constaţi că într-o comună localul de alimentaţie publică — mă refer la bufet, restaurant — răspunde unei nevoi de confort în toate sensurile. Atunci îl aduci cu încredere pe vizitatorul care-i sosit cu treburi la tine în comună să viziteze şi bufetul, să vadă că aici există de toate, începînd cu grădina de vară, muzică şi trufandale.

SĂ ÎNCEPEM CU „ORARUL"

Există o problemă de principiu : săteanul — ca şi cel venit în comună pentru rezolvarea unor treburi — poposeşte la bufet sau la restaurant între orele 12—15. Dar, stupoare : nu în puţine locuri ne este dat să constatăm că bufetele săteşti sînt închise tocmai în această perioadă. Te uiţi pe orarul afişat şi citeşti : 6,30—10,30 şi 16,30—20.00.

Să fie acestea cele mai potrivite ore pentru desfăşurarea activităţii unui bufet ? La cel din satul Vichitești, judeţul Argeş, am văzut la ora prînzului un grup de oameni, în trecere pe aici, care... priveau pe geam. Înăuntru se zăreau în vitrina răcitorului cotlete de porc, mezeluri, brînzeturi. Dar ce folos ? Bufetierul era plecat acasă. Situaţii similare se întîlnesc şi la bufetele din Ojasca şi Cindeşti, judeţul Buzău, Mircești, Bolotești şi Gologanu, judeţul Focşani.

— Noi nu fixăm orarul bufetelor săteşti, ne-a declarat tov. Ilie Neacşu, preşedintele Uniunii judeţene Buzău a cooperativelor de consum. Fiecare responsabil, împreună cu organele locale, are latitudinea să stabilească între ce ore trebuie să ţină deschis localul.

Aşadar, cazurile relatate mai sus demonstrează ori o totală lipsă de orientare a celor în cauză, ori — de ce n-am spune-o — comoditate în ceea ce priveşte buna funcţionare a acestor unităţi de alimentaţie publică.

DOAR PRODUSE DE CARAMANGERIE ?

Firește, o fructuoasă activitate a bufetelor şi restaurantelor din mediul sătesc implică o bună aprovizionare a acestora. Cum se efectuează ea în prezent ?

— Printr-o decizie dată cu un an în urmă de către conducerea centralei noastre, ne-a relatat tov. Dumitru Dumitrescu, director al Direcţiei alimentaţiei publice din Centrocoop, bufetele şi restaurantele din localităţile rurale au fost autorizate să procure de la cooperativele agricole şi producătorii individuali orice fel de animale vii — cu excepţia bovinelor, precum şi păsări, ouă, produse lactate, legume şi zarzavaturi etc. De asemenea, au fost date indicaţii pentru folosirea cărnii obţinute de la animalele cumpărate în scopul pregătirii mîncărurilor calde, preparatelor de bufet şi asigurării unora chiar la cererea consumatorilor. Noi am insistat ca producerea acestor preparate să aibă caracter de continuitate şi, pe cît posibil, să ţină seamă de specificul local tradiţional.

Cum stau lucrurile în realitate ?

Am vizitat, pe lîngă multe bufete şi restaurante săteşti, şi cîteva laboratoare de caramangerie, ca cele de la Buzău, Mizil, Rucăr şi Topoloveni.

În teorie există un grafic de aprovizionare a tuturor unităţilor din reţea cu mititei, cîrnaţi, fripturi etc. Conform acestui grafic, produsele trebuie să ajungă în zilele specificate la localuri, în cursul dimineţii, astfel încît clienţii să poată găsi în permanenţă preparatele solicitate. În practică însă, maşina care efectuează aprovizionarea se deplasează uneori cu viteza... melcului. La bufetele din Săhăteni şi Ulmeni, judeţul Buzău, deşi trecuse de mult ora prînzului, maşina caramangeriei din Mizil era încă aşteptată. Dar ea plecase în cursă la orele 8 dimineaţa. Unde ? Mister !

— Am fost chiar ieri la bufetul nostru din Săhăteni, îşi exprimau nemulţumirea Dumitru Andrei, contabil şi Ilie Adam, şef de depozit la I.A.S. Săhăteni, să luăm cîte o friptură, dar n-am găsit nimic.

La unele bufete, aprovizionarea lasă cu totul de dorit. La cel din Călineşti, judeţul Argeş, de exemplu, în vitrina răcitorului se găseau zilele trecute numai... farfurii goale.

— Să vedeţi... se scuza responsabilul bufetului, Ştefan Apostol, la noi nu prea se cer preparate calde.

Dar această părere a fost prompt infirmată de un grup de consumatori localnici.

— Dacă aţi aduce mititei, spunea unul dintre clienţi, am renunţa şi la mîncarea de acasă, ne-am aduce şi nevestele, atît sîntem de doritori...

La bufetul din Podul Dîmboviţei, situat la un vad turistic dintre cele mai atractive — şi anume la intersecţia şoselei naţionale Cîmpulung—Braşov cu drumul către Peştera Dîmbovicioarei, în ziua de 31 mai călătorii nu puteau găsi nici un fel de preparate.

Alteori, chiar dacă în răcitoare se găsesc suficiente preparate, deservirea este defectuoasă.

Secretarul Consiliului popular al comunei Ulmeni, Luca Halcu, ne-a relatat un caz tipic. Cu o zi mai înainte a venit la bufet cu un oaspete şi au comandant niște fripturi. Dar Ion Săvulescu, responsabilul unităţii, a prăjit fripturile într-o tigaie laolaltă cu niște cîrnaţi. La obiecţia făcută de către solicitanţi, responsabilul a răspuns cu impolitețe. Şi doară unitatea posedă grătar, iar clienţii tocmai asemenea fripturi ceruseră...

Nu încape îndoială însă că, a se aştepta numai maşina caramangeriilor, înseamnă a se lăsa bufetele zile întregi neaprovizionate cu produse de carne. Responsabilii harnici găsesc rezolvări practice destul de bune. Gheorghe Voica, de la bufetul din comuna Ştefăneşti, judeţul Argeş, se deplasează în caz de nevoie la abatorul din Piteşti de unde procură carne sau cumpără de la cooperativa agricolă pui pe care îi pregăteşte la comandă.

Se pare că trecerea unor unităţi la sistemul de administrare prin mandatari este menită să înlăture în bună măsură deficienţele care există în reţeaua de alimentaţie publică a cooperaţiei de consum, atît în ce priveşte aprovizionarea, cît şi deservirea. La bufetul din comuna Gugeşti, judeţul Vrancea, care funcţionează de curînd cu mandatar, între altele, se prepară zilnic 4—5 feluri de mîncăruri calde. Dar trebuie remarcat că în momentul de faţă numărul bufetelor şi bodegilor săteşti unde se pregăteşte mîncare caldă este infim.

CÎTEVA „MĂRUNŢIŞURI"... MARI

Notăm în primul rînd problema aprovizionării cu băuturi. Prin excelenţă, bufetul sau bodega trebuie să ofere clienţilor o gamă variată de băuturi, pornind de la siropurile şi sucurile atît de solicitate în sezonul de vară şi sfîrşind cu rachiuri, vinuri şi bere.

În majoritatea bufetelor la ora actuală berea constituie însă o raritate. Ceva mai mult, chiar cînd se repartizează cîteva lăzi cu sticle de bere, cumpărătorul constată că produsul respectiv nu aduce cu ce se aştepta : în multe centre de îmbuteliere această operaţie se efectuează... cu aer comprimat, în lipsa acidului carbonic, aşa cum trebuie. Dacă se mai întîmplă ca bufetul să nu dispună nici de posibilităţi de răcire (la Săhăteni frigider există, dar e „stopat" curentul electric !) ne dăm seama cam ce gust are lichidul oferit spre vînzare.

O altă constatare, privind vinurile : În general bufetelor săteşti li se asigură cantităţi suficiente. Sortimentele însă sînt cam sărace, lipsind îndeosebi vinurile de consum curente, la preţuri accesibile, în favoarea celor din soiuri pure. Nu în puţine locuri lipsesc sifoanele şi apa minerală. Se pune şi întrebarea : nu s-ar putea oare ca bodegile şi bufetele săteşti să fie aprovizionate şi să desfacă vinuri produse în zonele respective ? (Săhăteni, Ulmeni, Merei — judeţul Buzău, Suvorov, Coteşti — judeţul Vrancea, Ştefăneşti, Topoloveni — judeţul Argeş sînt doar podgorii renumite !).

Adesea, unii responsabili afirmă că vînzările sînt slabe. Ascultîndu-i ne-am pus întrebarea dacă aceasta nu se datorează în bună măsură şi lipsei de reclamă făcută localurilor şi preparatelor respective. Fiindcă — exceptînd vadurile turistice — în puţine locuri am văzut măcar un panou modest în care să se facă o asemenea reclamă. Dar atragerea consumurilor se face nu numai prin publicitate, ci şi prin muzică. Ori, nici măcar în toate unităţile din locurile de popas turistic nu există pikupuri, radiouri şi difuzoare. Să nu mai vorbim de tonomate, care ar crea o ambianţă plăcută în unităţile respective.

În multe locuri s-ar putea lua iniţiative valoroase. Dar, aşa cum sublinia tov. Vasile Florescu, preşedintele Uniunii judeţene Argeş a cooperativelor de consum, Centrocoopul, forul tutelar, pretinde prea multe avizări, îngustînd mult competenţa uniunilor. La Valea Ursului, de exemplu, uniunea judeţeană Argeş a cooperativelor de cosum, cu aprobarea organelor locale, a stabilit să construiască un han turistic. S-au adus şi o parte din materiale, s-au făcut săpături pentru temelie, dar lucrul a fost oprit, întrucît, între altele, n-ar fi fost prea bun... sistemul de încălzire ! Poate pentru viitorul sezon turistic, lucrările vor fi... urnite.

Din partea Centrocoop-ului se aşteaptă, de asemenea, şi o rezolvare corespunzătoare a problemei mijloacelor de transport pentru aprovizionarea bodegilor, bufetelor şi restaurantelor săteşti. Aşa cum, de altfel, ar trebui să se acorde mai multă grijă pregătirii cadrelor de lucrători din reţeaua alimentaţiei publice.

Al. RAICU
V. POMPILIU

Livada fără stăpîn...

Cu cîteva luni în urmă am primit la redacţie o scrisoare — semnată de Vasile Ursache — în care acesta ne sesiza starea necorespunzătoare în care se afla livada din jurul casei memoriale „Emil Racoviţă", din comuna Dăneşti, judeţul Vaslui. După cum ne scrie cititorul nostru, livada se întinde pe o suprafaţă de 10 hectare, cuprinzînd diferiţi pomi fructiferi şi arbori seculari. Între aceştia se află şi un scoruş, la care, aşa cum spun bătrînii din sat, savantul Emil Racoviţă ţinea foarte mult. Dar ce păcat că nimeni nu se îngrijeşte cum trebuie de întreţinerea plantaţiei şi este lăsată în paragină. Pînă şi aleile sînt năpădite de puieţi de salcîm, de mărăcini şi buruieni Din această cauză, vizitatorii muzeului, printre care şi turişti străini, se mulţumesc să privească livada de pe margine.

Am adresat această sesizare Trustului I.A.S. Iaşi, întrucît plantaţia a fost dată în folosinţă Întreprinderii agricole de stat Codăeşti. Spicuim din răspunsul primit de redacţie. „Din punct de vedere economic, exploatarea livezii nu este rentabilă. Ea nu poate face obiectul fermei Ghergheleu decît în cazul cînd terenul, care este mecanizabil, s-ar defrişa şi ar fi folosit ca arabil. Dar administraţia Palatului culturii din Iaşi nu a fost de acord cu această soluţie, deoarece pomii şi copacii respectivi reprezintă o valoare muzeistică".

În continuare, prezentăm răspunsul primit recent şi din partea Consiliului popular al judeţului Vaslui, căruia i-am adus la cunoştinţă conţinutul scrisorii amintite. „Comitetul pentru cultură şi artă al judeţului Vaslui — *se spune printre altele* — arată că în conformitate cu unele dispoziţii în vigoare, casele memoriale şi muzeele din ţară nu pot poseda terenuri agricole. De asemenea, I.A.S. Codăeşti nu poate prelua plantaţia respectivă, motivînd că nu se află în evidenţa financiară, iar terenul nu este cuprins în planul economic. Faţă de această situaţie, s-a dispus ca comitetul executiv al Consiliului popular al comunei Dăneşti să ia sub ocrotire livada, ocupîndu-se de îngrijirea şi întreţinerea ei prin contribuţia voluntară a cetăţenilor".

Iată cum poate fi „pasată" răspunderea pentru soarta acestei plantaţii, care — trebuie s-o spunem spre ştiinţa tuturor — nici în prezent nu arată altfel faţă de cum ne-a fost descrisă de cititorul nostru. În plus, golurile ei nu au fost completate cu noi pomi fructiferi — aşa cum se preconizase.

În toamnă se va sărbători un centenar de la naşterea lui Emil Racoviţă. Cu acest prilej se vor organiza, desigur, manifestări şi în satul în care marele om de ştiinţă şi-a petrecut mulţi ani din viaţă. Este timpul ca, cel puţin acum, să se ia o măsură eficientă pentru ca livada cu pricina să-şi schimbe cît mai curînd înfăţişarea, iar vizitatorii muzeului să poată vedea şi admira în voie exemplarele rare ce se găsesc aici.

V. NISTOR

DIALOG redacţie — cititori

Ing. Carol MOLNAR — de la cooperativa agricolă din Camăr, judeţul Sălaj, ing. Constantin DAVID — de la cooperativa agricolă din comuna M. Kogălniceanu, judeţul Brăila şi un grup de ingineri din judeţul Arad :

— Inginerii repartizaţi în cooperativele agricole de producţie pot fi premiaţi anual cu pînă la două salarii tarifare lunare de încadrare, pentru realizarea şi depăşirea planului de producţie şi de livrări aprobat de adunarea generală a cooperativelor în care lucrează.

— Regulamentul de premiere prevede că inginerii pot fi premiaţi şi atunci cînd, din cauze independente de voinţa lor, unele producţii planificate nu au fost realizate în întregime, dar au fost compensate prin depăşirea producţiei la alte produse, sau unele produse contractate nu au fost livrate în cantităţile prevăzute, dar au fost compensate prin depăşirea livrărilor la altele. Îndeplinirea cumulativă a planului de producţie şi de livrări este obligatorie, neputîndu-se acorda premii în cazul realizării numai a planului de producţie sau numai a celui de livrări.

— Cuantumul premiului individual ce se acordă inginerului îndreptăţit se stabileşte de către Direcţia agricolă judeţeană.

V. HAGIU — comuna Topolog, judeţul Tulcea :

Timpul cît o persoană a îndeplinit serviciul militar în termen, a fost concentrat, mobilizat sau prizonier se consideră vechime în muncă, indiferent de faptul dacă persoana respectivă a avut sau nu calitatea de angajat înainte de lăsarea la vatră şi de timpul care a trecut pînă la angajare. Aceste perioade se trec în carnetul de muncă şi se iau în considerare la calcularea pensiei şi a duratei concediului de odihnă. Pentru lămuriri suplimentare studiaţi art. 40 din Legea nr. 27/1966 privind pensiile de asigurări sociale de stat şi art. 30 din H.C.M. nr. 252 din 25 februarie 1967.

Ion I. BACIU — comuna Mislea, judeţul Prahova :

Pensionarilor pentru limită de vîrstă care după pensionare lucrează în cooperativa agricolă li se recunoaşte această perioadă ca vechime în muncă utilă la calcularea drepturilor de pensie, dacă în acest timp au efectuat minimum de zile-muncă stabilit de adunarea generală. Cei în cauză vor prezenta asigurărilor sociale de stat o adeverinţă de la cooperativa agricolă, vizată de uniunea judeţeană a cooperativelor agricole, din care să rezulte timpul muncit în calitate de membru cooperator şi, pe baza acesteia, pot cere recalcularea pensiei prin adăugarea vechimii în cooperativa agricolă.

Ioniţă B. — medic veterinar, Brăila :

Hotărîrile pe care le amintiţi sînt în vigoare şi, deci, cei în drept pot beneficia de prevederile art. 20, lit. C din legea nr. 27/1966 privind pensiile de asigurări sociale, la care vă referiţi. Legea prevede însă că cei care solicită a li se cumula pensia cu salariul trebuie să aibă vîrsta de 62 de ani în cazul bărbaţilor şi 57 de ani în cel al femeilor. Ori, avînd 60 de ani, dv. nu îndepliniţi aceste condiţii.

Ing. G. MIRCEA — Sighişoara, judeţul Mureş, ing. Adam POENARU — Găeşti, judeţul Dîmboviţa şi ing. Dumitru S. GOGU — de la cooperativa agricolă Macoviște, judeţul Caraş-Severin :

— Nu există acte normative care să interzică efectuarea de către angajaţi a navetei de la domiciliu la locul de muncă. Precizăm însă că în cazul dv., ca specialişti în agricultură, efectuarea navetei nu trebuie să influienţeze negativ asupra asigurării asistenţei tehnice în unităţile agricole în care activaţi.

— Specialiştii din cooperativele agricole au datoria şi obligaţia, ca toţi ceilalţi oameni ai muncii, să plătească chirie pentru locuinţele puse la dispoziţie de către cooperativele agricole sau de către consiliile populare comunale. În primul caz, mărimea chiriei o stabileşte, în baza legilor în vigoare, cooperativa agricolă care a construit locuinţă pentru ingineri şi tot ea o încasează.

Gheorghe SAVA — medic veterinar, Arad şi ing. Lucian BALTĂ — de la cooperativa agricolă din Ususău, judeţul Arad :

Conform legii, perioada cît aţi urmat cursurile facultăţii vi se consideră vechime în muncă, necesară la calcularea drepturilor de pensie şi a duratei concediului de odihnă, numai dacă aţi fost trimis din producţie, de către o organizaţie socialistă, să urmaţi studiile superioare şi în perioada de studii vi s-a menţinut contractul de muncă. Or, din scrisorile dv. nu rezultă acest lucru.

Specialistul bun de mîine, poate fi identificat în studentul conştiincios de azi. Tocmai de aceea, în vederea apropiatului examen de pedologie, studenţii anului II al Facultăţii de agricultură de la Universitatea craioveană îşi completează şi verifică cunoştinţele teoretice prin minuţioase lucrări de laborator.

Foto : A. ROZENTHAL

FIŞIER

Cărţi noi apărute în Editura Agrosilvică

Ing. I. BUZEA, ing. St. TRANDAFIR, ing. Fl. MOTEANU — Mecanizarea lucrărilor de administrat îngrăşăminte şi amendamente.

Ing. Iulian PREDATU, ing. Adrian MATEESCU — Călăuza energeticianului din unităţile agricole.

Dr. Al. V. ALEXANDRI, ing. V. LEMENI — Dezinfectarea şi dezinsectizarea solului.

Dr. ing. Teodor MOSCALU — Cultura cerealelor păioase de primăvară.

Dr. ing. M. VOINEA — Producerea eşalonată a legumelor.

Ing. Aurel MALAIU — Întreţinerea albinelor în stupi multietajaţi.

Vasile TOMESCU, Ion GAVRILĂ, Dorina GAVRILĂ — Zoonoze, boli ale animalelor transmisibile la om.

Florea DUMITRESCU, Gheorghe PHYFFER, Severian Milculescu-BEREANU, Anghel DUMITRESCU — Finanţarea şi creditarea C.A.P.

Dr. ing. T. BAICU — Aspecte privind cultura cerealelor în Franţa.

V. NICA, D. PUSCARU, C. BISTRICEANU, I. DINU — Economia şi organizarea bazei furajere pe zone pedoclimatice.

Dr. doc. A. SAVESCU, dr. doc. Ana HULEA, Ing. Zoe BERATLIEF — Combaterea biologică a dăunătorilor şi bolilor plantelor de cultură.

Ing. Fl. LUPESCU — Cultura mărului.

Ing. Ion TOMULET, ing. Preda IONESCU — Livada de lîngă casă.

Dr. ing. D. TOMESCU, ing. Barbu IONESCU, ing. Ştefan FLOREA, ing. Gh. CHIPRIADE, ing. Ion MARALOIU, dr. ing. Gh. ZAMFIR — Tehnologia de demontare, reparare şi montare a tractoarelor U-650, U-651, S-650.

UMEB

UZINA DE MAŞINI ELECTRICE BUCUREŞTI

str. Binţinţ, 4
tel. 31 52 20
produce şi livrează în ţară şi la export:

— Motoare asincrone normale şi speciale
— Maşini de curent continuu
— Maşini sincrone
— Grupuri convertizoare
— Grupuri electrogene
— Grupuri de sudură
— Aparataj
— Demarori
— Utilaje electrice şi diverse
— Motoare pentru pompe submersibile funcţionînd complet umplute cu apă şi sub apă, la adîncimi pînă la 300 m, destinate acţionării pompelor de distribuire a apei potabile şi pentru irigaţii.

Puterea : 4 kw, 7,5 kw, 10 kw, 13 kw, şi 17 kw
Viteza : 3 000 rot/min.
Tensiunea : 3X220 V. sau 3X380 V.
Motoarele se livrează inclusiv cablul trifazat cauciucat, etanş la apă.
— Motor asincron trifazat normal ASI, cu ventilaţie exterioară.
Clasa de izolaţie E.
Gabarite şi performanţe CEI sau DIN.
Puterea : 22—160 kw.
Tensiunea : pînă la 600 V.
Viteza : 750—3 000 rot/min.

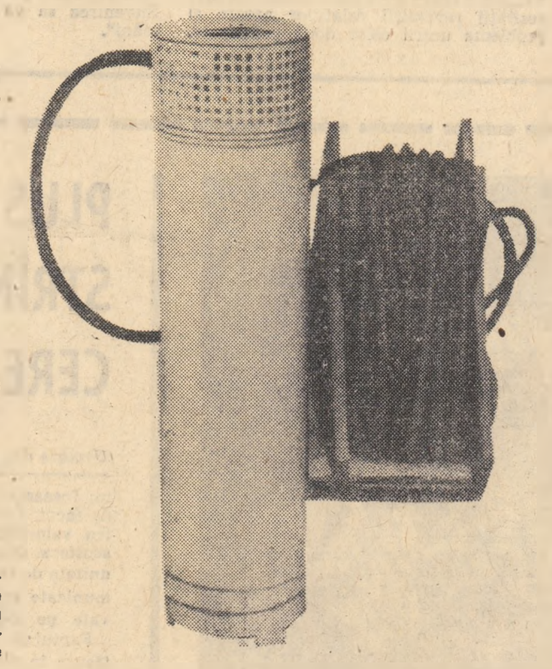

NE-AM INTERESAT, AM AFLAT, VĂ INFORMĂM

CONCURSUL DE ADMITERE ÎN ÎNVĂŢĂMÎNTUL SUPERIOR

După cum am mai anunţat, anul acesta concursul de admitere în învăţămîntul superior (cursuri de zi şi serale) se va desfăşura între 5—15 iulie.

„Revista Învăţămîntului superior" a editat de curînd o interesantă broşură intitulată „Admiterea în învăţămîntul superior 1968", destinată candidaţilor care se vor prezenta la acest concurs. Lucrarea prezintă actuala reţea a institutelor de învăţămînt superior, facultăţile şi secţiile lor de specializare la cursurile de zi, serale şi fără frecvenţă, condiţiile de admitere, precum şi programele obiectelor de concurs.

PENTRU ÎMBUNĂTĂŢIREA CIRCULAŢIEI

Anul acesta, în scopul continuei îmbunătăţiri a circulaţiei, pe toate şoselele naţionale modernizate însumînd circa 8 000 km se va trasa marcajul orizontal ; totodată, pe aproape 4 000 km de şosea se vor monta indicatoare cu folii reflectorizante şi stîlpi de dirijare cu plăcuţe reflectorizante.

Se reasfaltează în acelaşi timp multe şosete, iar pe altele, cum sînt : Albeşti-Urziceni, Craiova-Calafat, Gheorghieni-Bicaz, Oradea-Satu Mare, Turda-Cîmpeni, Blaj-Copşa Mică, Timişoara-Sînnicolau, se aştern mixturi asfaltice compacte.

EXCURSII PESTE HOTARE

O.N.T. continuă să organizeze numeroase excursii peste hotare. Din cele peste 50 de rute prevăzute pentru ţările socialiste sînt de menţionat următoarele : Bucureşti — Praga — Berlin — Leipzig — Dresda — Budapesta de 15 zile, cu plecări, între altele la 10, 14, 22, 28 iulie şi 10, 14, 22, 28 august. Costul călătoriei este de 2 941 de lei, plus 447 de lei bani de schimb ; Kiev — Leningrad — Moscova, 14 zile, cu plecări între altele la 25 iunie, 1, 6, 13, 21, 29 iulie, 6, 10, 14, 22, 26 august. Costul călătoriei este de 2 436 lei, plus 299 de lei bani de schimb ; Cracovia — Varşovia, 7 zile, cu plecări, între altele, la 13 iulie, 17 august. Costul călătoriei , 1 555 de lei plus 220 de lei bani de schimb ; Budapesta — Praga — Brno — Bratislava — 9 zile, cu plecări, între altele, la 28 iunie, 2, 5, 9, 12, 18, 23, 26, 29, 31 iulie. Costul călătoriei este de 1 836 de lei şi 215 lei bani de schimb ; excursie de 13 zile în R.P. Bulgaria, cu vizitarea oraşelor Plevna, Sofia, Plovdiv, Burgas, Sozopol, Varna etc — la 5, 15, 25 iulie, 5, 12, 20, 27 august. Costul călătoriei este de 2 312 lei, plus 415 lei bani de schimb.

TRASEE DIRECTE PENTRU VAGOANE POŞTALE

În al doilea semestru al anului, Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor va înfiinţa trasee directe de vagoane poştale pe rutele Bucureşti-Cluj-Oradea, Bucureşti-Sibiu-Arad, Bucureşti-Dej-Baia Mare, Bucureşti-Medgidia-Tulcea, Timişoara - Arad-Teiuş-Cluj etc.

În acest fel timpul de expediere a corespondenţei va putea fi redus în mod substanţial.

VARIETĂȚI

PENTRU GOSPODINE

● **Nu bateți covoarele prea des, mai cu seamă cînd în locul bătătorului special folosiți bețe. Pentru a evita bătutul presărați pe ele rumeguș de lemn, muiat în amoniac, pe care îl îndepărtați cu măturica aspră ori cu aspiratorul.**

● **Periile pentru cap și haine își mențin părul aspru dacă înainte de întrebuințare, le muiați în apă sărată.**

● **Obiectele de argint și nichel primesc un luciu deosebit dacă sînt frecate cu scrum de țigară.**

● **Cînd culorile covorului dv. și-au pierdut „fața", presărați tot covorul cu drojdie de cafea, lăsați 3—4 ore, apoi măturați cu o perie aspră.**

● **S-a prins laptele pe vas? Frecați vasul mai întîi cu drojdie de cafea, apoi limpeziți bine.**

● **Petele de bere se scot de pe îmbrăcăminte spălînd locul pătat cu apă călduță, limpezind și călcînd cu fierul puțin încins, peste cîrpă.**

● **Petele de noroi de pe hainele de cauciuc se scot spălînd îmbrăcămintea cu un ameste egal de apă și oțet.**

● **Nu apropiați de foc hainele de cauciuc stropite de ploaie. Căldura prea mare le face să crape.**

● **Rufa se îngălbenește la călcat din două motive: ori fierul a fost încins, ori rufa prea umezită. Dacă „accidentul" s-a produs, umeziți repede cu apă rece locul îngălbenit, clătiți și călcați, folosindu-vă de o cîrpă specială. Dacă petele persistă, spălați rufa cu apă în care ați dizolvat puțin borax.**

● **Vă temeți de invazia moliilor peste covorul dv. de lînă? Măturați-l o dată pe lună, vara, cu peria umezită într-o soluție de benzină în care ați dizolvat naftalină.**

● **Adăugați sufleurilor și clătitelor foarte puțină drojdie de bere. Aceasta le va afina plăcut.**

● **Dacă doriți să obțineți un rasol moale cînd carnea nu este dintr-o vită prea tînără, puneți în vasul în care fierbe o linguriță de alcool (după ce ați luat spuma).**

● **Vreți să păstrați în cameră temperatura caldă mai mult timp? Așezați sub covoare două rînduri de ziare.**

● **Pentru ca pălăria dv. de fetru să nu se deformeze după ce v-a plouat, umpleți-o cu hîrtie subțire și lăsați-o agățată să se svînte.**

● **Vi s-au pătat mîinile curățind zarzavatul: Nu-i nimic. Spălați-vă cu oțet, lămîie, amoniac.**

● **Cînd pregătiți compot din mere sau pere, puneți feliile tăiate într-o foarte slabă soluție de oțet. Acestea nu vor prinde o culoare întunecată, iar gustul compotului va rămîne la fel de bun.**

Un pom și-o „poamă"!

Desen de T. PALL

DE LA LUME ADUNATE

CINE ARE NASUL MAI LUNG?

De curînd locuitorii orașului italian Parma au organizat un concurs al nasurilor. Titlul de rege al nasurilor l-a obținut Livino Tencatti. În diploma înmînată se atestă că nasul său are de la rădăcină la vîrf 7,5 cm.

SAUNA CU TRANZISTORI

DI. Torbjörn Ligren din Suedia a inovat de curînd clasica saună suedeză (baia fierbinte alternînd cu dușuri reci). Inovația constă într-un duș care

funcționează cu impulsuri reglate cu ajutorul tranzistorilor.

RENI ÎN SCOȚIA

Reni din Canada, aduși în Scoția, par să prospere în acest loc. Experiența dovedește că renii din Europa, numeroși în epoca preistorică, nu au dispărut decît datorită faptului că au fost... descoperiți de om.

TOTUL MERGE CA PE... AZOT

O întreprindere de transporturi din S.U.A. a făcut următoarea experiență: umflate cu azot, pneurile de automobil par să păstreze presiunea vreme mai îndelungată. Pe de altă parte, azotul nu atacă, spre deosebire de oxigen, nici cauciucul și nici părțile metalice.

ZIG-ZAG

Medicul recomandă pacientului: Ar trebui să mîncați fructele preferate cu coajă și curate.

— Din păcate este imposibil d-le doctor, fructele mele preferate sînt nucile.

— D-le ospătar! nici cel puțin o singură față de masă curată nu se găsește la dv.?

— Din păcate, domnul meu, nu pot să știu, sînt doar de trei săptămîni aici.

Convorbire telefonică între Egon Wimmer și cofetăria Schwanenteich. „Bună ziua, spune Wimmer. Aș vrea să comand un tort! Da, da de onomastică neveste-mi, ați ghicit-o! Cu cîte lumînări? Da, desigur, cu 29, ca în fiecare an".

După consultație, medicul îl întreabă pe bătrînul Boggert: „Cît timp dormi zilnic"?

— Două pînă la trei ore.

— Nu e prea puțin?

— Ajunge, doar mai dorm și noaptea opt ore.

CALEIDOSCOP SPORTIV

● Cel de-al 50-lea campionat național de fotbal s-a încheiat duminică, cu victoria meritată a echipei Steaua, formație care s-a dovedit mai constantă și mai eficace decît celelalte 13 partenere de joc. În cursul celor 26 de partide disputate, noii campioni au obținut 14 victorii, au realizat 7 meciuri la egalitate și au pierdut numai 5, dînd 45 de goluri și primind 26. Prin victoria obținută în ultima întîlnire, de la Ploiești, în fața Petrolului, Steaua a realizat 35 de puncte, cu două mai mult decît urmăritoarea sa, F.C. Argeș, care n-a putut obține decît un „draw" în meciul de la București, cu Progresul.

În cele două serii ale Diviziei B, pe primele locuri s-au clasat Politehnica Iași și Vagonul Arad, care au promovat în prima divizie. Pentru celelalte două locuri ale diviziei, în zilele de 23, 26 și 30 iunie se vor desfășura la Timișoara jocuri de baraj, la care vor participa Progresul, Steagul Roșu-Brașov, Crișul Oradea și Politehnica Galați. Meciurile se vor disputa după sistemul unui turneu simplu, toate cele patru formații urmînd să se întîlnească între ele, cîștigarea dreptului de a juca în prima divizie depinzînd de numărul punctelor realizate.

● La Roma, cel de-al doilea meci disputat pentru Campionatul Europei de fotbal între Italia și tînăra formație a Iugoslaviei, a dat cîștig de cauză „azurilor", care și-au adjudecat în acest fel mult rîvnita cupă. Italienii, care au prezentat în această partidă decisivă cinci jucători noi, față de formația anterioară, au avut o forță de percuție mai mare în prima repriză, cînd au și înscris cele două goluri.

● În comuna Apostolache, județul Prahova, sînt mulți tineri care vor să practice diferite sporturi. Unii dintre ei s-au calificat de curînd în faza județeană a „Crosului tineretului". Activitatea sportivă bate însă pasul pe loc. De ce? Președintele cooperativei agricole, Nicolae Frangulea, și contabilul Constantin Rădulescu nu văd cu ochi buni asemenea preocupări. La faza județeană de care amintim mai sus, sportivii din Apostolache s-au de-

plasat cu niște... ocazii. Mașina cooperativei fusese acordată însă pentru... o nuntă!

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

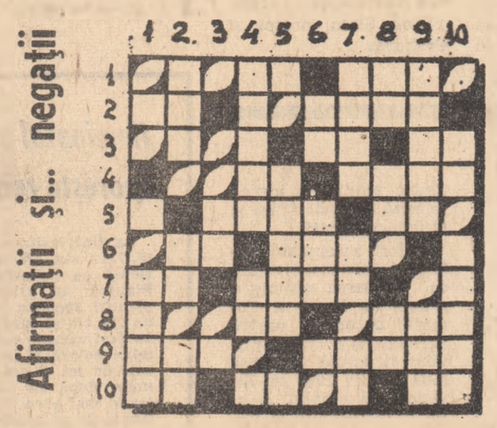

ORIZONTAL: 1) Varietate indigenă de prune — Exemplu de urmat; 2) Literă grecească — Locuri de muncă în mine; 3) A persista — Careu agrar — Dispui; 4) Plante erbacee cu flori mici și rotunde, frumos colorate — Domol; 5) Luat uneori de coarne — Picior de animal; 6) Mare... în nordul țării — Idiom; 7) Nume avocalic — A privi — Pod plutitor; 8) Sfredele folosite la roțile de lemn — De aur, la 50 de ani; 9) Dans popular românesc — Cu pete negre pe bot; 10) Servește — Esențial — Cale!

VERTICAL: 1) Un fel de secure — Arbori exotici, cu lemnul negru; 2) Plantă erbacee cu flori albe-gălbui, dispuse în ciorchine — A se scălda; 3) Diminutivul nunei (reg.) — Cadou; 4) Bonetă (reg.) — Orășenesc; 5) Dimie — Una din lunile anului; 6) Posesiv — Ceremonial — Poezie lirică; 7) Grădină publică — Nu de mașină; 8) La mijloc! — ...ca zăpada — Nuc gol!; 9) Sinceră — Berbec; 10) Urcarea pe o navă pentru călătorie.

Ion PASCAL

ATENȚIE! Pentru a obține o dezlegare corectă, folosiți pătrățelele însemnate, ca... adăpost pentru cîte o negație sau cîte o afirmație.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 16-22 iunie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: duminică: programul I; 6.00; 11.00; 16.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.30; 7.45; 9.30; 17.00; 19.00; 0,55; programul III: 15.00; **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 5.30; 9.00; 11.00; 15.00; 18.00; 20.00; 24.00; 1.00; 2.00; 4.00; programul II: 7.30; 8,30; 10.00; 12.00; 18.55; 21.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: duminică: programul I: 8.00; 14.00; 20.00; programul II: 13.00; 21.00; 23.00; programul III: 21.30; **În fiecare zi de lucru:** programul I: 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 14.00; 17.00; 23.00; programul III: 21.30.

SFATUL MEDICULUI: programul I: **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 11.45; programul II: **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 16.20.

EMISIUNI PENTRU SATE: duminică: programul I: 7.00 — ORA SATULUI.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 5.50 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 9.30; 11.07; 18.00; 19.30; 20.25; programul II: 6.00; 8.00; 9.00; 11.35; 15.15; 16.30; 18.40; 22.10. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 11.25; 13.00; 17.30; 18.30; 20.10; 22.20; 23.00; 0.05—5.00; programul II: 7,15; 7.54; 10.16; 11.00; 15.00; 16.00; 17.15; 18.20; 20.36; 21.10; 22.30; 24.00; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 10.25; 11.20; 12.30; 14.00; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 15.30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 17.45; 18.30; 20.40; 21.43; 22.20; 23.00; 0.05—5.00; programul II: 7.45; 10.05; 11,15; 12.07; 15.00; 15.45; 16.35; 18.00; 19.00; 20.50; 22.30; 0.10.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.35; 10.20; 12.30; 14.00; 16.20; 20.20; 21.25; programul II: 7.00; 8,00; 12.07; 13.15; 16.00; 17.15; 19.00; **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 11.20; 12.00; 13.20; 14.50; 15.30; 18.20; 19.30; 20.30; 21.35; 22.20; 22.35; 23.40; 0.05;—5.00; programul II: 7.45; 10.55; 12.30; 15.00; 16.35; 20.50 23.53.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.35; 10.30; 12.30; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 11.15; 13.30; 15.48; 17.15; 19.00; 22.04. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 15.05; 15,30; 19.30; 20.40; 21.00; 22.20; 23.00; 0.05—5.00; programul II: 7.45; 10.05; 11.30; 12.25; 15.00; 16.25; 18.50; 19.50; 24.00; programul III: 17.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05 5.35; 10.30; 12.30; 14.00; 16.20; 18.15; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 10.55; 12.07; 13.15; 17.15; 19.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.25 8.30; 9.05 12.00; 13.20; 14.50; 15.25; 15.36; 19.30; 20.35; 21.00; 21.15; 21.25; 22,20; 23.35; 0.05—5.00; programul II: 7.45; 10.05; 11.15; 15.00; 18.15; 22.30; 24.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5,35; 10.30; 12.30; 14.00; 14.50; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.00; 11.10; 12.07; 15.30; 22.00 **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 13.20; 19.30; 20.40; 21.25; 22.20; 23.00; 0.05—3.55; programul II: 7.45; 11.25; 12.30; 15.00; 16.15; 16.45; 17.25; 18.10; 23.50.

SÎMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5.05; 5,35; 12.30; 14.40; 15.15; 17.35; 20.12; 21.00; 23.40; programul II: 7.00; 8.00; 13.30; 16.15; 19.00 **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 16.20; 19.30; 20.30; 21.25; 22.20; 23.00; 0.05—6.00 programul II: 7,45; 10.05; 10.35; 13.00; 15.00; 16.00; 17.15; 18.50; 22.30; 23.07; 24.00; programul III: 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea?; 8.40 — Pentru copii și școlari: **EX TERRA '68: Farfurie zburătoare;** 9.00 — Noile aventuri ale echipajului Val-Vîrtej: „Elixirul tinereții" (reluarea emisiunilor I și II); 10.00 — ZIUA AVIAȚIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA. Miting aviatic. Transmisiune de la Aeroportul Băneasa; 12.00 — ORA SATULUI: ● Seceriș 1968 ● Retrospectivă în amfiteatru (întîlnirea promoției 1958 a Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București) ● Noutăți editoriale ● Buletin agrometeorologic ● Muzică populară românească; 13.00 — TV pentru specialiștii din agricultură. Ciclul „Irigații" (III). Tehnica aplicării udărilor la amenajările de irigații cu scurgere de suprafață; 13.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 14.00 TELEJURNALUL DE PRÎNZ; 14.15 — ZIG-ZAG. Telemagazin duminical; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Telesport; 20.15 — „De pretutindeni" .Microvarietăți ...în deplasare! 21.30 — Film artistic: „Telefonistele". O producție a studiourilor italiene; 23.10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II:** 20.00 Reporterii noștri în țară și peste hotare; 20.15 — Seară de balet: „Romantica"; 20.45 — TELEJURNAL; 21.00 — Document: Insulele Australe; 21.30 — Teatru în studio: „Mioara" de Camil Petrescu.

LUNI: 17.30 — Pentru noi, femeile!; 18.00 — Actualitatea industrială: 18.30 — Curs de limba franceză (lecția a 21-a); 19.00 — Dimineața maturității. „Rețete pentru dragoste?!"; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Muzică populară românească; 20.20 — Ce-ați dori să revedeți; 20.45 — Tele-universitatea. Istoria civilizațiilor; 21.20 — Film artistic: „Honoré din Marsilia" — comedie cu Fernandel; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: 17.30 — Pentru cei mici: Ecranul cu păpuși; 18.00 — TV pentru specialiștii din industrie; 18.30 — Curs de limba engleză (lecția a 21-a); 19.00 — TV pentru școlari: România pitorească: „De la Bumbești, la Livezeni..."; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film serial: „Thierry la Fronde"; 20.30 — Seară de teatru: „Candida" de G. B. Shaw. **În pauză:** „La toate latitudinile" — film documentar, o producție a Studioului „Al. Sahia"; 22.30 — Muzică ușoară românească; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: Emisiuni în reluare: 10.00 — Curs de limba franceză (lecțiile 11 și 12); 11.00 — Curs de limba rusă (lecțiile 11 și 12); 12.00 TV pentru specialiștii din industrie; 12.30 — Închiderea emisiunii din dimineață; 17.30 — Curs de limba germană (lecția a 18-a): 18.00 — FOTBAL: Rapid—Lokomotiv Sofia. **În pauză:** Publicitate; 19.45 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Muzică populară românească; 20.15 — Transfocator: 20.45 — Studioul tînărului interpret; 21.00 — Avanpremieră; 21.15 — Telecinemateca: „Nikolai Cerkasov și filmul său „Alexandr Nevski"; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: Emisiuni în reluare: 10.00 — Curs de limba germană (lecțiile 13 și 14); 11.00 — Curs de limba spaniolă (lecțiile 13 și 14); 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Pentru cei mici — Ala-Bala: „Cupa de ciocolată"; 18.00 — TV. pentru specialiști. Ciclul „Medicină"; 18.30 — Curs de limba rusă (lecția a 19-a); 19.00 — Studioul pionierilor: „Tinere speranțe"; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film serial: „Vikingii"; 20.26 — Artă plastică; 20.46 — Posta TV.; 21.00 — Invitație pentru ora 21.00; 21.40 — Cîntărețul de muzică ușoară: Dick Rivers (Franța); 22.00 — Ecran literar — revista TV.; 22.30 — Mari interpreți — violonista Lola Bobescu (Belgia); 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II:** 20.00 — Document: „Viața în deșert": 20.25 — Filme de animație; 20.45 — TELEJURNAL; 21.00 — „O samă de cuvinte..."; 21.30 — Comedie cu Mickey Rooney; 21.55 — Concert simfonic; 22.25 — Parada ritmurilor.

VINERI: Emisiuni în reluare: 10.00 — Curs de limba engleză (lecțiile 13 și 14); 11.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină"; 11.30 — Închiderea emisiunii de dimineață: 17.30 — Pentru cei mici: A.B.C. — De ce? Florile; 18.00 — Drumuri și popasuri — emisiune turistică de Gh. Epuran; 18.20 — Buletinul circulației rutiere; 18.30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 21-a): 19.00 — Albatros — revistă literară pentru tineret; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Actualitatea agricolă: Aria competenței: emisiune-anchetă despre organizarea științifică a producției în cooperativele agricole de producție; 20.20 — Studioul muzical. Cultura muzicală de-a lungul timpului; 20.40 — Dialog despre cultură; 21.00 — Reflector! 21.15 — Film artistic: „Ocolul" — o producție a studiourilor din R.P. Bulgaria; 22.35 — Seară de romanțe; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ: 17.30 — Pentru cei mici — Lanterna magică; 18.00 — Stadion — emisiune de actualitate sportivă; 18.30 — Mult e dulce și frumoasă — emisiune de limbă română; 19.00 — Pentru școlari: La vîrsta voastră: Brâncuși; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Vom reveni... peste 6 luni!; 21.10 — Desene animate; 21.15 — „Cheia de aur". Concurs de muzică ușoară. Transmisiune de la Karlovy-Vary; 22.45 — Film serial: „Campionii"; 23.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

B-dul G. Coșbuc nr. 256, telefon 15830 — 15831

EXECUTA

cu și fără repartiție reparații capitale la prețuri ferme și curente pe bază de deviz antecalculat la următoarele utilaje:

— Tractoare U.T.B. 26—27; U 650 și U 651

— Motoare D 36—35 M; DI 103 și DI 107

produce și livrează pe bază de repartiție pentru tractoare DT-54 și S-80:

— pistoane 54.04.408

— cilindri 54.024.02

— role simple asamblate 21.440

— bolț piston 03.305

— bolț piston 03.158

Pentru tractoare U.T.B 26—27:

— cămăși cilindri 01.002 A

— cuzineți etanșare 01.030

— filtru de motorină

UTILAJE:

aparat alezat linie palier, bloc motor U.T.B. 26—27. Uzina de reparații Galați efectuează tot felul de reparații.

Fabrica de ventilatoare BUCUREȘTI

Str. Sergent Nuțu Ioan 44

Oferă spre vînzare din stoc disponibil:

— Rulmenți diferiți

— Unelte și scule de atelier

— Garnituri diferite, curele trapezoidale și piese pentru mașini agricole

— Reostat pornire tip tramvai

— Idem pentru electromotor de 7,5 kw IC

— Transformator de pornire TPS 1000/6 pentru electromotor de 16 kw.

— Electromotoare de 160 kw. x 1500—6000 V

Pentru orice informare se va lua legătura cu Fabrica de ventilatoare, serv. aprovizionării, telefon 31.78.21.

M.I.C.M.

UZINA MECANICA PLOPENI

—PRAHOVA—

Mecanizatori!

DORIȚI SĂ RIDICAȚI GRADUL DE MECANIZARE AL LUCRĂRILOR DIN AGRICULTURĂ?

adresați-vă UZINEI MECANICE PLOPENI *care produce și livrează pe bază de repartiție:*

APARAT DE STROPIT tip AS.16

cu rezervor din masă plastică

● UȘOR
● COMOD
● REZISTENT
● MODERN

în asimilare

PLUG PURTAT tip PP4-30

cu 4 brazde - lățime 30cm.

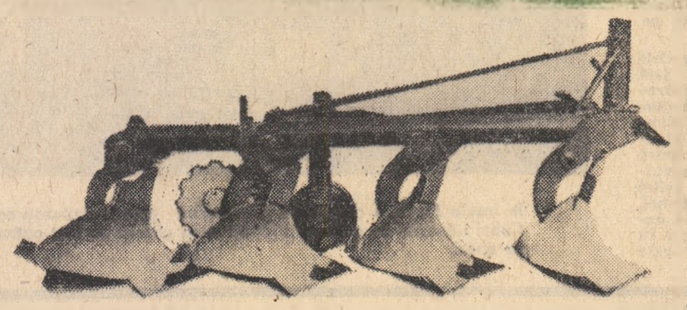

în producție curentă

AGRICULTURA PE GLOB

La Novi Sad

SOLURILE AFECTATE DE SALINIZARE, ÎN DISCUȚIA SPECIALIȘTILOR EUROPENI

În perioada 21—24 mai 1968 a avut loc la Novi Sad (R.S.F. Iugoslavia) reuniunea grupului european de lucru al subcomisiei solurilor afectate de salinizare, de pe lîngă Societatea internațională de știința solului, la care au participat 35 de specialiști din majoritatea țărilor Europei care au importante suprafețe cu soluri salinizate. Țara noastră a fost reprezentată printr-o delegație alcătuită din prof. dr. doc. **C. V. Oprea**, de la Institutul agronomic din Timișoara, conf. ing. **N. Florea**, de la Comitetul de stat al geologiei și dr. ing. **Gh. Sandu**, de la Institutul central de cercetări agricole. Prezentăm, în cele ce urmează, principalele probleme luate în dezbatere la această importantă manifestare științifică, relatate de participanți.

Problema ameliorării solurilor saline și alcalice, a evitării degradării solurilor prin procese de salinizare și solonetizare a constituit și constituie o preocupare importantă pentru oamenii de știință din numeroase țări ale Europei și mai ales din Ungaria, Uniunea Sovietică, România, Iugoslavia, Grecia Cehoslovacia, Bulgaria etc, unde se află cele mai mari suprafețe cu astfel de terenuri. Suprafața totală a solurilor saline și alcalice, precum și a solurilor salinizate și alcalizate în diferite grade din Europa este de circa 4,5 milioane ha. Solurile afectate de salinizare sînt răspîndite, în special, în zonele secetoase, cu deficit de umiditate. Ele se găsesc frecvent, în complex cu soluri fertile acolo unde se execută mari sisteme hidrotehnice de irigații.

În țara noastră ele se întîlnesc cu precădere în Cîmpia Română — 130 000 ha și în cîmpia din vestul țării — 160 000 ha, deci pe teritorii unde sistemele de irigație cunosc o extindere mare. De aceea, studiul proceselor de salinizare și alcalizare a solurilor și, bineînțeles, studiul metodelor de combatere a acestor fenomene, se fac, în prezent, în legătură cu problema, de importanță covîrșitoare, a combaterii salinizării secundare a solurilor manifestată adesea după irigarea nerațională a unor terenuri sau îndiguiri a luncilor.

Reuniunea de la Novi Sad a avut două obiective principale: elaborarea hărții solurilor saline și alcalice din Europa care urmează a fi integrată în harta mondială a solurilor saline și alcalice și organizarea unei colaborări internaționale în problema ameliorării solurilor alcalice și în primul rînd a soloneților.

În legătură cu primul obiectiv dr. Szaboles, președintele subcomisiei, a prezentat un referat privitor la stadiul întocmirii hărții solurilor afectate de salinizare din Europa. S-a făcut de asemenea, o propunere de legendă a acestei hărți și s-au discutat principiile clasificării solurilor saline și alcalice pentru hărți la scări mai mari. Prezentînd harta solurilor saline și alcalice din România, delegația noastră a făcut propuneri de completare a legendei puse în discuție. Dintre aceste propuneri amintim includerea în legendă a soloneților solidizate și solodiilor, a solurilor saline și alcalice reziduale, a solurilor aluviale susceptibile a fi îmbogățite în săruri după îndiguirea luncii, a solurilor de pe terasele joase, care prin irigare nerațională se pot saliniza. În legătură cu criteriile de clasificare mai detaliată a acestor soluri, delegația noastră a sugerat luarea în considerare și a originii solurilor saline și alcalice, ca și a regimului hidro-salin (inclusiv condițiile hidrogeologice). De asemenea, s-a considerat utilă redarea tipului predominant de salinizare în funcție de natura și raportul dintre sărurile acumulate în solurile saline, fapt care permite diferențierea unor unități naturale deosebite între ele. Prin delimitarea acestor unități se realizează implicit o raionare ameliorativă a teritoriului, deoarece solurile saline și alcalice din aceeași unitate naturală astfel separată necesită aceleași măsuri de ameliorare. Propunerile făcute au fost luate în considerare la definitivarea legendei hărții solurilor saline și alcalice a Europei pe baza căreia se va întocmi prima ediție ce va fi prezentată la simpozionul de la Erevan, 1969.

În legătură cu al doilea obiectiv al reuniunii, delegația noastră a prezentat referatul de bază, întocmit de acad. Gr. Obrejanu, prof. dr. C. V. Oprea și dr. Gh. Sandu, privitor la ameliorarea solurilor saline și alcalice din Europa, care sintetizează rezultatele obținute de specialiștii din diferite țări pînă în prezent în acest domeniu.

Referatul, apreciat în mod deosebit de favorabil, a prezentat o situație clară și detaliată a nivelului cercetărilor privind ameliorarea solurilor saline și alcalice din Europa și a subliniat principalele direcții în care trebuie să se desfășoare acțiunile de valorificare mai intensivă și de ameliorare a acestor soluri.

Un viu interes au suscitat printre participanți rezultatele experimentale obținute în țara noastră privind ameliorarea solurilor saline și alcalice prin lucrări complexe și valorificarea, prin cultura orezului, a solurilor degradate secundar. S-a apreciat că ele reprezintă o prețioasă realizare științifică utilă și altor țări. În acest scop s-au cerut detalii în legătură cu schemele experimentale, cu metodica de cercetare, fluxul lucrărilor ameliorative etc. Și problemele legate de proiectarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare pe teritoriile afectate de salinizare: studiul condițiilor naturale, prognoza regimului salin al teritoriului, criteriile tehnico-economice de eșalonare a lucrărilor de ameliorarea solurilor saline și alcalice, măsurile organizatorico-gospodărești și aplicarea corectă a rezultatelor în producție au fost bine primite.

Discuțiile purtate la reuniune au pus accentul principal pe aspectul economic al problemei ameliorării solurilor saline și mai ales a celor alcalice, mult mai răspîndite. În acest sens a ieșit în evidență preocuparea actuală în diferite țări de a se realiza ameliorarea acestor soluri folosind doze mici de amendamente, combinate cu îngrășăminte, și alte măsuri ameliorative; rezultatele obținute în acest sens fiind deosebit de bune, s-a preconizat extinderea acestor experimentări. Cu această ocazie s-a hotărît constituirea unei comisii care să se preocupe de organizarea și coordonarea activității internaționale de cercetare în vederea ameliorării solurilor saline și alcalice din Europa. Conducerea acestei comisii a fost încredințată țării noastre, președinte fiind ales dr. ing. Gh. Sandu. Programul unitar de experimentări în cîmp, ce urmează să se elaboreze, va pune accentul pe aplicarea a diferite doze de amendamente, într-un sistem complex de ameliorare a soloneților, în condiții de irigație sau fără irigație. Prin S.I.S.S. se va propune ca problema să fie inclusă în planul de lucru F.A.O.—UNESCO.

„Jornada de Giron" — un efort colectiv al Cubei

Pe întinsele lanuri de trestie de zahăr, munca este în toi, în cadrul campaniei de recoltare și prelucrare a trestiei de zahăr — „Jornada de Giron". De la început, „macheteros", cei ce mînuiesc cuțitele lungi pentru tăierea trestiei de zahăr, s-au constituit în brigăzi voluntare, la care s-au alăturat oameni ai muncii din întreprinderi, studenți și militari.

Actuala mobilizare de forțe în sprijinul recoltării la timp a trestiei de zahăr, plantării de arbori de cafea, curățirii terenurilor agricole de buruieni, pregătirii lor pentru recoltele viitoare, depășește ca amploare toate campaniile precedente. „Jornada de Giron" are ca obiectiv principal atingerea pînă la sfîrșitul anului a unei producții de 4 milioane de tone de zahăr.

Caravana de sute de camioane și autobuze transportă zilnic voluntari spre Canaverale (plantațiile mari de trestie), spre terenurile unde se plantează arbori de cafea, bananieri, portocali.

Ziarele anunță o mobilizare mare și în celelalte provincii ale țării: Oriente, Matanzas, Las Villas, Pinar del Rio. Acest exod de forțe de muncă de la orașe spre sate face parte din acțiunea pe scară națională inițiată de partid și guvern de a dezvolta în ritm rapid, într-o manieră intensivă și diversificată, toate sectoarele agriculturii și, în special, de a crea premise favorabile pentru obținerea în anul 1970 a unei producții de zahăr de zece milioane de tone. „Jornada de Giron", desfășurată într-un uriaș efort colectiv, dovedește o dată în plus spiritul revoluționar de muncă, înaltul grad de conștiință al oamenilor muncii din Cuba. Ea este o demonstrație a unității dintre muncitori, țărani și intelectuali înfrățiți umăr la umăr, pe întinsele plantații.

Tot în sprijinul sporirii producției de zahăr a fost construit și sistemul hidrotehnic de irigații din regiunea Cauto, provincia Oriente, sistem care asigură irigarea unei suprafețe de peste 40 000 de hectare. În cuvîntarea rostită cu acest prilej de primul ministru al Cubei, Fidel Castro, acesta și-a exprimat speranța că pînă în 1970 vor putea fi irigate 350 000 hectare cultivate cu trestie, 60 000 hectare cultivate cu orez, și alte zeci de mii de hectare ocupate cu alte culturi. Primul ministru a prezentat, de asemenea, o serie de date cu privire la lucrările hidrotehnice care se execută în întreaga țară pentru combaterea efectelor dăunătoare ale secetei, subliniind că, indiferent de capricille naturii, Cuba va obține în 1970 o producție de 10 milioane tone de zahăr. Fidel Castro a precizat că aceasta nu înseamnă că Cuba se îndreaptă spre monocultură, deoarece paralel cu dezvoltarea culturilor de trestie va fi diversificată și modernizată întreaga agricultură. Aceasta va face ca în anul 1975, deși se vor dezvolta, culturile de trestie de zahăr nu vor ocupa decît 25 la sută din întreaga producție agricolă. Este necesar, a spus el în încheiere, să se facă totul în domeniul mecanizării și modernizării agriculturii, astfel încît clima tropicală să se transforme dintr-un obstacol în muncă, într-un aliat al ei.

...Bătălia dată de „macheteros" pentru trestia de zahăr reprezintă doar unul din aspectele dezvoltării agriculturii în Cuba. În aceste zile atenția este reținută de experimentarea primelor combine autopropulsate de recoltat trestie de zahăr, construite în Cuba. Probele tehnice la două combine — una pe roți cu pneuri, alta pe șenile — primele de acest fel construite în Cuba, au avut loc pe plantațiile din provincia Oriente. Combinele, proiectate de un colectiv condus de inginerii Carlos Cruz și Rogelio Rodriguez, au fost construite la uzina mecanică din Santa Clara, care din acest an va fi profilată pe producția în serie a combinelor autopropulsate. Combina, care se va numi „Libertadera", are un randament de 36 000 de arrobas (un arroba — 12 kilograme) de trestie de zahăr în 12 ore de lucru înlocuind munca grea manuală a unei brigăzi de 300 de „macheteros". Pînă în 1970 vor fi construite în Cuba aproximativ 1 000 de combine autopropulsate, care vor asigura mecanizarea completă a recoltării trestiei de zahăr în principalele zone de cultură.

V. STAMATE
corespondentul „Agerpres" în Cuba

În insula Pinós, o dovadă a preocupării pentru dezvoltarea multilaterală a agriculturii Cubei: livezile de citrice, la întreținerea cărora au fost antrenați să participe peste 1 000 de tineri

Fertilitatea solurilor și nutriția plantelor

COLOCVIU ROMÂNO-FRANCEZ

Luni dimineața s-au deschis lucrările colocviului româno-francez pe tema „Fertilitatea solurilor și nutriția plantelor", ce se desfășoară în Capitală, sub egida Consiliului Superior al Agriculturii, în cadrul Aranjamentului existent între Consiliu și Ministerul Agriculturii al Franței.

La colocviu, oameni de știință români și francezi prezintă unele rezultate științifice în acest domeniu care ocupă o parte apreciabilă a activității de cercetare din institutele de specialitate și care răspund necesităților de sporire a producției agricole. Sînt expuse referate asupra problemelor fundamentale ce privesc bazele fertilizării culturilor agricole, cu principalele elemente nutritive majore, cît și cu microelemente, precum și modul în care acestea se reflectă asupra cantității și calității recoltelor. Sînt înfățișate, de asemenea, progresele înregistrate și tendințele actuale în metodologia folosită în determinarea necesarului de îngrășăminte pentru diferite culturi agricole.

Colocviul, așa cum au subliniat la deschidere prof. dr. docent David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, și prof. dr. Y. Coïc, șeful Departamentului de fiziologie vegetală al Institutului de cercetări agronomice din Versailles, prilejuiește un valoros și util schimb de idei, de cunoaștere a realizărilor în domeniul cercetărilor agricole, ceea ce va contribui la lărgirea colaborării dintre institutele de cercetări și oamenii de știință din România și Franța.

Oamenii de știință francezi, participanți la colocviu, vizitează institute de cercetări și de învățămînt agricol superior din țara noastră.

REUNIUNEA GRUPEI DE LUCRU

„Genetica și ameliorarea prunului"

Luni 10 iunie au început, la București, lucrările primei reuniuni a grupei de lucru „Genetica și ameliorarea prunului", importantă manifestare științifică internațională organizată de Consiliul Superior al Agriculturii și Societatea Internațională de Științe Horticole, printre ai cărei membri se numără și țara noastră. La această reuniune participă 51 de delegați din 14 țări cultivatoare de prun, țări situate în diferite zone pedoclimatice din Europa, Asia și America de Nord, precum și numeroși specialiști din țara noastră.

În cadrul deschiderii oficiale a reuniunii, tovarășul prof. dr. docent David Davidescu a transmis participanților cuvîntul de salut al Consiliului Superior al Agriculturii. Domnia sa și-a exprimat convingerea că această reuniune „va prilejui reîntîlnirea dintre colegi și prieteni și schimburi de idei și contacte fructuoase între personalități de seamă ale vieții științifice mondiale, contacte care vor aduce importante contribuții la progresul pomiculturii, ca știință în general, precum și al geneticii și ameliorării prunului, în special".

Prof. dr. Fr. Nilsson. (Suedia) președintele secției de pomicultură din Societatea Internațională de Științe Horticole a prezentat unele date legate de activitatea societății.

Prof. T. Bordeianu, directorul Institutului de cercetări pentru pomicultură a precizat, printre altele, că „prezența la această reuniune a unui număr însemnat de oameni de știință pomicultori, cu renume, dovedește importanța deosebită pe care o reprezintă cultura prunului în balanța economică a fiecărei țări în parte, precum și pe plan mondial".

În primele trei zile ale reuniunii au fost susținute 48 de referate și comunicări, care au pus în dezbatere probleme legate de importanța și situația culturii prunului în diferite țări, ca și în legătură cu valoarea economică a unor soiuri și sortimente. Au fost prezentate și luate în discuție metodele moderne folosite în etapa actuală în domeniul creării de soiuri noi, s-au caracterizat o serie de hibrizi de prun de perspectivă, mai valoroși decît unele soiuri din sortimentul actual.

În referate și discuții s-a acordat atenție problemelor privind identificarea și crearea de port-altoi noi, ca și celor ridicate de tratarea bolilor virotice și de producere a materialului săditor liber de viroze.

Prezenți la această manifestare științifică cu un număr de opt referate, specialiștii români au scos în evidență realizările obținute în țara noastră în domeniul ameliorării prunului și culturii lui.

În continuarea lucrărilor reuniunii, participanții vor vizita timp de patru zile cîteva bazine pomicole din județele Dîmbovița, Argeș, Vîlcea, Sibiu, Brașov și Prahova.

Încheierea lucrărilor Comisiei europene pentru F.A.O.

Joi 6 iunie a.c. s-au încheiat lucrările celei de-a III-a sesiuni a grupei de lucru a Comisiei europene pentru agricultură a Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) care au avut loc la București.

În încheierea lucrărilor s-a stabilit programul viitoarei sesiuni care cuprinde studii economice și sociologice asupra a diferite forme de întrajutorare și cooperare în agricultură, probleme de eficiență economică a investițiilor în agricultură, modernizarea satelor; la propunerea delegației țării noastre, a fost inclus în program și studiul privind influența reciproca dintre tehnica modernă folosită în agricultură și structura agrară.

A fost acceptată invitația guvernului elvețian ca viitoarea sesiune a grupei de lucru a Comisiei europene pentru agricultură a F.A.O. privind structura agrară să aibă loc în 1970 în Elveția. Participanții a ales ca președinte al viitoarei sesiuni pe Mario Bandini — Italia, iar ca vicepreședinți pe J. de Vaissiere — Franța și Nicolae Petrescu — România.

La invitația Comitetului național al României pentru F.A.O., participanții au făcut apoi o excursie de studii în țara noastră.

VIZITA ÎN ȚARA NOASTRĂ A MINISTRULUI AGRICULTURII OLANDEI

LARGI POSIBILITĂȚI DE COLABORARE

Așa cum i-am mai anunțat pe cititorii noștri, săptămîna trecută ne-a vizitat țara ministrul agriculturii Olandei, Pierre Lardinois, însoțit de specialiști. Sîmbătă dimineața oaspetele olandez a fost primit de Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. La întrevedere au participat Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, precum și Joost B. Haverkorn van Rijsewijk, ambasadorul Olandei la București.

Între vicepreședintele Consiliului de Miniștri și ministrul olandez a avut loc, cu acest prilej, o convorbire prietenească privind probleme ale dezvoltării agriculturii celor două țări și aspecte ale cooperării în acest domeniu între România și Olanda.

Tot sîmbătă, au continuat convorbirile între ministrul agriculturii Olandei, Pierre Lardinois, și președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan.

În discuțiile care au avut loc s-a apreciat că poate fi dezvoltată cooperarea ce se desfășoară în prezent între cele două țări, în cercetarea științifică, în construcția de sere și îmbunătățiri funciare, specializarea cadrelor și că există și alte căi ce pot fi explorate în vederea extinderii cooperării tehnico-științifice în domeniul agriculturii, în interesul și avantajul ambelor țări. S-a căzut de acord ca discuțiile să fie concretizate în aranjamente între ministerele de resort, în cadrul acordului de colaborare cultural-științifică existent între România și Olanda.

În aceeași zi, ministrul olandez și-a expus impresiile asupra vizitei sale în România, în cadrul unei conferințe de presă. Prezentînd ziariștilor pe domnul *Pierre Lardinois*, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, *Nicolae Giosan*, a menționat că *relațiile de colaborare în domeniul agriculturii dintre România și Olanda se dezvoltă în condiții bune. Un număr important de specialiști din domeniul agriculturii, din diferite ramuri de activitate, au făcut schimburi de experiență în Olanda, în institutele de cercetări științifice, în diferite ferme cu caracter agricol. Și în ceea ce privește cooperarea economică cu firme din Olanda, ca, de pildă, domeniul construcției de sere, programul este destul de bogat. Pe viitor* — a arătat tovarășul Nicolae Giosan — *vom dezvolta și mai mult schimbul de oameni de știință, de tineri specialiști care lucrează direct în unitățile de producție.*

La începutul declarației sale, ministrul *Pierre Lardinois*, a spus: *Am văzut foarte multe lucruri interesante sub aspectul industrializării agriculturii românești și consider că avem multe de învățat, noi olandezii. Sînt convins că agricultura românească, prin mecanizare și irigații, va deveni în viitor una din cele mai bogate din Europa. Convorbirile bune și fructuoase pe care le-am avut s-au soldat cu un aranjament de dezvoltare a colaborării și cooperării în diverse domenii și cred că acesta este un început promițător. Noi sîntem de acord să colaborăm aproape în toate domeniile agriculturii, nu numai în cultura legumelor și fructelor, dar și în problemele semințelor, ale creșterii porcilor și vacilor și altele. Există posibilități mari de colaborare între România și Olanda și în domeniul științific și tehnic. Am și perfectat, de altfel, o înțelegere în ceea ce privește schimbul de profesori și oameni de știință, de tineri specialiști.*

Referindu-se, în încheiere, la colaborarea româno-olandeză în domeniul construcției de sere, domnul Pierre Lardinois a spus: *La noi este o foarte veche tradiție în agricultura intensivă și îndeosebi horticultura intensivă. Serele s-au dezvoltat în Olanda pe scară mare. Avem în acest moment aproape 6 000 ha, ceea ce ne permite un comerț de legume și flori foarte dezvoltat. Aș dori să ducem mai departe colaborarea în domeniul serelor, întrucît sînt informat că specialiștii români sînt satisfăcuți de felul cum s-a materializat pînă acum colaborarea româno-olandeză, nu numai sub aspect tehnic, dar și în cel al rentabilității.*

*

Duminică, ministrul agriculturii al Olandei și specialiștii care l-au însoțit în vizita pe care a făcut-o în România, la invitația președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, a părăsit Capitala, îndreptîndu-se în patrie.

Iluminatul suplimentar sporește recolta de porumb

La Universitatea din Urbana — Illinois (S.U.A.) s-a efectuat o interesantă experiență cu porumb iluminat suplimentar. Plantele au primit lumina de la niște planuri speciale de aluminiu, cu lățimea de 244 cm și lungimea de 732 cm. Plăcile au fost așezate astfel încît să reflecte lumina solară și să o îndrepte spre frunzele de jos și cele de la mijlocul plantei, unde, după cît se știe, razele solare pătrund mai greu. Producția de porumb obținută de pe acestе rînduri a fost cu circa 80 la sută superioară celei realizate în mod obișnuit, de la plantele neiluminate astfel.

Recolta teoretică calculată a fost de 23 710 kg/ha boabe, față de 13 200 kg/ha cît s-a produs prin metoda obișnuită.

Plantele de pe rîndurile iluminate suplimentar au înfrățit mai bine, multe din ele au format cîte 2 știuleți, masa foliară fiind foarte dezvoltată. În același timp, s-au realizat talia mai scurtă și vigurozitatea tulpinilor.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciauși (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000